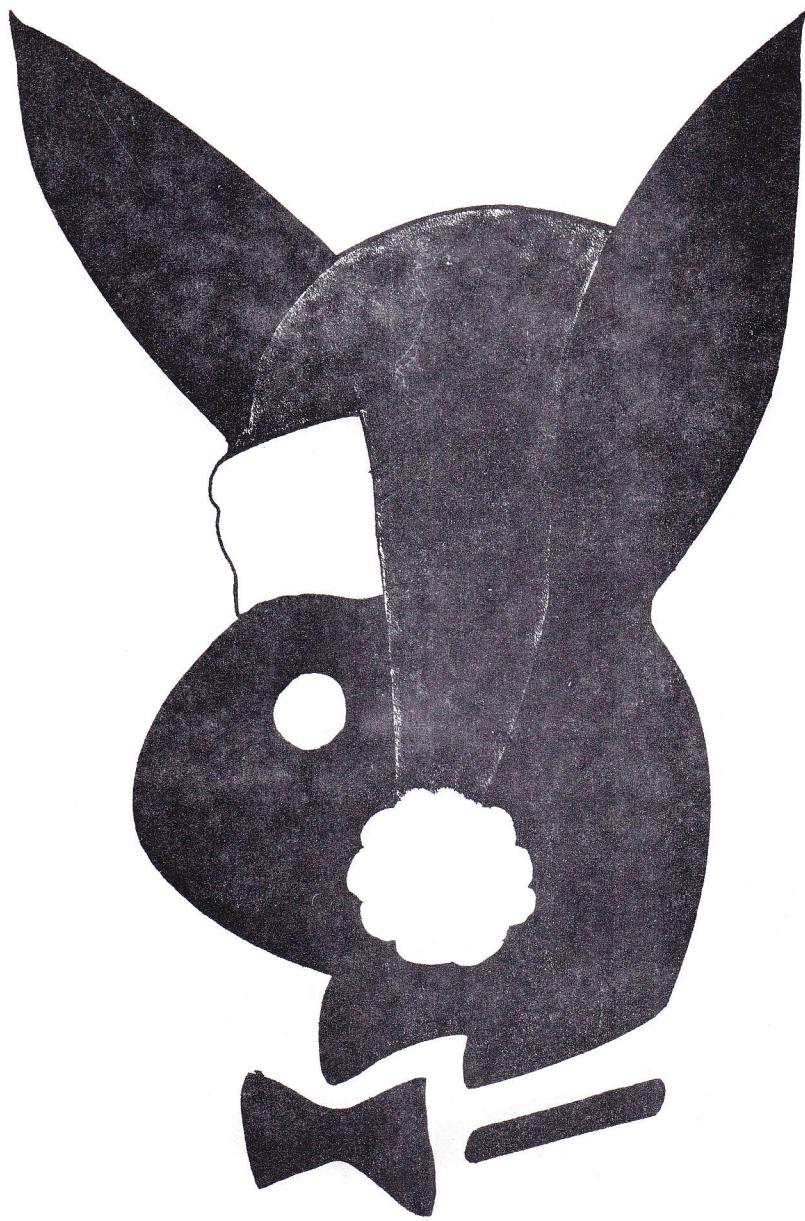

1992/93 (2)

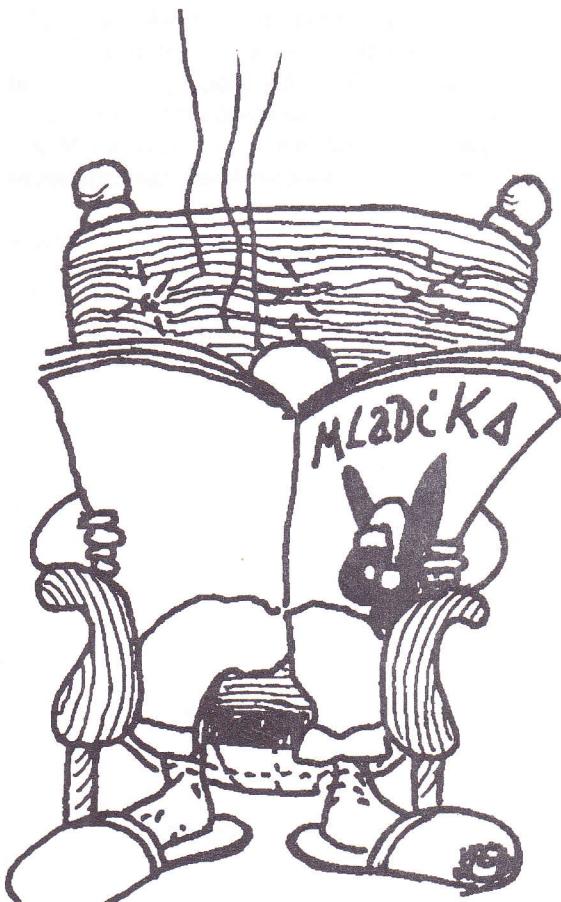
MlaðéKA

GLASILO GIMNAZIJE LEDINA - ŠT.2., LETO 1 - JAN 1993 - CENA: SIT 100, ATS 20, ITL 2500

KAZALO

UVODNIK – Čas malice	1
ANKETA O ŠOLI	2
Intervju s pomočnikom ravnatelja gospodom Rupnikom	3
UTRINKI Z DUNAJA	6
BOJ Z ZASVOJENOSTJO	7
DROGE? NIKOLI VEČ!!!	7
Prejeli smo:	9
BREZA? NEIN DANKE!	9
NACIZEM –VČERAJ, DANES,... JUTRI TUDI?!	10
KULTURA	11
GRANDMA GOES SOUTH	11
GOGA V CANKARJEVEM DOMU	12
GRUNGE:	13
SOUNDGARDEN	13
Don't think twice it's all right	14
RAZPIS	15
O, folk!	16
LESTVICA „GIMNAZIJE LEDINA“:	16
METALLICA	17
MINI SAGE	18
SREČA	18
PLAMEN UGAŠA	18
.....	19
SONETTIN	20
Z. F. – 2.del	21
μMLADIKA	24
„Učitelji so dvignili roke...“	28
NOVO V MLADIKI – ŠPORT!!!	29
OLIMPIJA v JESENICE	29
NEKAJ O SNOWBOARDINGU!!!	30
Nekaj o zgodovini tega športa:	30
Snowboard scena v Sloveniji:	30
Scena na Gimnaziji Ledina:	31
ZABAVNO – INFORMATIVNE STRANI	32
CIVILNA ZAŠČITA	32
KAJ KEJ MED ODMORI?	33
ZA VSAK POKLIC SE NAJDE VIC	34
IZ ŠOLSKIH KLOPI IN STEN	35
LONELY HEARTS SOCIETY	36
LETNI HOROSKOP	37
KRIŽANKA	39

043859

Gimnazija Ledina - knjižnica
Mojl 2.0

MLADIKA - glasilo Gimnazije Ledina. Odgovorni urednik: Gregor Božnik. Glavna urednica: Bojana Halužan. Tehnična urednica: Gašper Mrak & Jaka Fon. Računalniški prelom in oblikovanje: Blaž Kondža. Sodelavke in sodelavci: Ines Baznik (interesne dejavnosti), Igor Repac, Daša Doberšek (glasbena scena), Sandi Valenčič (ZF), Urša Kavšek (kultura), Marko Miklavič (šport), Lucija Kovač, Mojca Zadnikar, Emilija Sulejmanović, Martina Golob, Barbara Brodnik. Naslovna stran: Blaž Bajželj Mentor: prof.Nives Klinec. Naklada: 300.

UVODNIK – Čas malice

S kratkim časovnim zamikom smo vam zopet postregli s še vročo, trdo kuhanou MLADIKO. No, saj veste, bilo je novo leto itd. Upam, da ste se imeli vsaj pol toliko dobro, kot se nas je imela večina od nas, če se niste, pa bo drugo leto bolje. Božiček je nosil samo tistem fantkom in punčkam, ki so bili celo leto pridni. Ostali pa nismo dobili ničesar! No, preidimo k stvari. Kot ste prebrali v kazalu, ta številka vsebuje tudi nekaj športnih prispevkov, več kulture... Vaš odziv je bil zopet zelo skromen, saj ste nam „poslali“ le dva prispevka. To kaže na vašo sramežljivost in nezainteresiranost za popestritev šole. Kritik glede prejšnje številke je bilo zelo veliko, ampak nihče se ni opogumil in nam to pisno sporočil. Že v prvi številki smo napisali, da bomo upoštevali vaše želje in predloge, kar bi izboljšalo kvaliteto glasila, z vami pa nič. No, dosti je bilo kritiziranja. Mislim, da bo bolje, če vas malo vspodbudim, in sicer: „Vsakega drugega, ki nam bo osebno prinesel kvaliteten prispevek, ne glede na vsebino, čaka posebna nagrada.“

Lep pozdrav, odgovorni urednik

ANKETA O ŠOLI

Teden nazaj sva delali anketo o naši šoli, ki so jo izpolnjevali skoraj vsi dijaki. Upava, da sva zanimanje profesorjev in dijakov za spremembe na naši šoli (pozitivne).

Na vprašanje: „Kakšna se ti zdi gimnazija Ledina?”, je večina folka odgovorila, da je Ledina preveč pusta. Toda očitno se nikomur od dijakov ne ljubi ničesar narediti glede tega.

Glede izbirnih vsebin so si mnogi zaželeli, da bi bile daljše (npr. kot praksa). Dijakom so najbolj všeč izleti v tujino, šport, računalništvo, video krožek itd. Vendar so dijaki pogrešali predvsem planinske izlete, plesne vaje, več športa in kulturna podračja itd.

Veliko dijakov je za to, da bi ustanovili šolski radio. Ampak se kot vedno spet noben ne zmiga, da bi naredil kaj glede tega. Upajmo, da ne bo vedno tako.

Da o avtomatih za pijačo sploh ne govorimo, seveda so vsi navdušeni nad njimi. Manjka pa nam še avtomat za hrano. Tudi za kondomate navija cela šola, kdaj se bo zamisel uresničila, pa je veliko vprašanje.

Nikomur ni všeč sedanja organizacija malice. Res bi lahko naredili kaj glede tega. Lahko bi imeli kiosk na šoli, kjer bi prodajali malice po lastni izbiri.

Glede odmorov pa takole: manjka nam glasba, ki bi jih popestrila. Ampak saj je sploh ne bi slišali, ker je na hodnikih taka gužva, da komaj prideš v drug razred do začetka ure. Imeli smo tudi dosti ekstremnih predlogov, kot so: predstave striptizet med glavnim odmorom, avtomati za poker itd. Bilo pa je tudi nekaj pametnih predlogov, kot je npr: kadilnica, pouk vedno v istem razredu ...

Saj verjetno že veste, da so na šoli ustanovili ekipo navijačic. Kako uspevajo njihovi treningi, ne veva, vendar vam obljudjava, da se bova pozanimali glede tega.

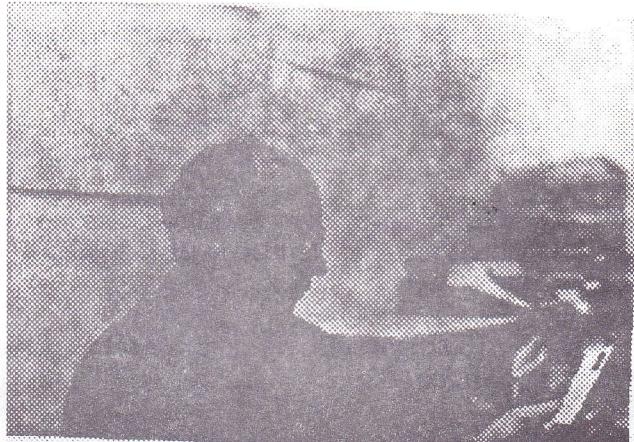
No, pa še nekaj o Mladiki. Nekateri so imeli blazne pripombe glede Mladike same. Radi bi jim povedali, da je bil to prvi poskus, pri čemer še nihče ni imel izkušenj, in mislimo, da je Mladika kar dobro uspela. Vaše pohvale in kritike smo upoštevali.

Ines & Bojana

Intervju s pomočnikom ravnatelja gospodom Rupnikom

OSEBNA IZKAZNICA:

Ime: Janez
Primek: Rupnik
Dat. rojstva: 23. 3. 1940
Kraj rojstva: Ljubljana
Horoskop: oven
Vlšina: 172 cm
Teža: 85 kg
Barva oči: sivo-modre
Barva las: rjave
Naslov: Kančeva 4a
61000 Ljubljana-Vič
Tel. številka: 263-331

Mladika: Koliko časa ste že zaposleni na Gimnaziji Ledina?

Rupnik: Tu sem zaposlen od septembra leta 1981.

M: Kaj in kje ste študirali?

R: Osnovno šolo sem obiskoval na Vrtači v Ljubljani, potem pa sem hodil 5 let na učiteljišče. Kasneje sem se vpisal na FF, oddelek za pedagogiko in sociologijo, ko pa sem to končal leta 1967, sem odšel v službo v Vzgojni zavod Gornji Logatec, kjer sem bil vzgojitelj v vzgojni skupini, eno leto pa tudi vodja izobraževanja gojencev v Logatcu. Še za časa študija sem bil redno zaposlen tudi na OŠ, kjer sem poučeval likovno vzgojo (višjo stopnjo), saj sem se ukvarjal s slikanjem in tudi obiskoval amatersko šolo Ivan Rob (slikarska večerna šola). Kasneje sem iz Logatca odšel na OŠ Edvard Kardelj v Polju, kjer sem bil 9 let pomočnik ravnatelja, leta 1981 pa sem prišel sem. Tako imam skupaj skoraj 28 let službe.

M: Veliko se ukvarjate z dijaki in mladimi nasploh. Kakšen je vaš odnos do njih?

R: Precej zanimiv, saj so tudi stiki z mladimi dokaj zanimivi. Delovno mesto mi omogoča drugačne stike, kot če bi bil profesor na tej šoli, kar sem 2 leti tudi bil, in sicer profesor pedagogike. Kot pomočnik ravnatelja lahko veliko sodelujem z mladimi in to je seveda zelo prijetno. Vsekakor pride tudi do nesporazumov, vendar le redkokdaj.

M: Imate med profesorji mnogo prijateljev?

R: Ker smo skupaj kar osem ur dnevno, moram povedati, da so ti odnosi službeni, vendar pa postanejo tudi prijateljski. Prav z vsemi se dobro razumem in se veselim srečanja z njimi.

M: Kako gledate na problem kajenja, mamil in alkoholizma na naši šoli?

R: Pri kajenju me vznemirja to, da so vsi poskusi preganjanja kajenja iz šole neuspešni. Moram povedati, da smo se profesorji že potrudili, saj je že 4 ali 5 profesorjev celo nehalo kaditi, uvedli smo tudi kadilnico. Kljub temu pa kadi vse več dijakov, še zlasti dijakinj, in mislim, da bo nujno potrebno poiskati načine, ki bodo uspešni in bi to preprečili. Enako mislim o mamilih in alkoholu v šoli.

M: Ko smo že pri tej temi, vi pijete alkohol?

R: Ja, seveda pijem alkohol. Rad imam enkrat na teden kozarček ali dva dobrega vina, recimo v petek ali soboto.

M: Pa pivo?

R: Piva ne pijem, zelo redko pa kakšno žgano pijačo.

M: Ali zahajate v „Brezo“? in kaj menite o njej?

R: V Brezo ne zahajam, bil sem le dvakrat (dosedaj). Drugače pa je moje mnenje o tem, da bi take lokale preganjali iz bližine šole, nesmisel in nemogoče, saj so vedno bili in bodo.

M: Kaj pa hrana? Kaj radi jeste?

R: (smeh) Rad jem veliko, na žalost, posebno rad pa imam fižol, suho meso, zelje, dobre zrezke, gobovo omako, solato, sadje, posebej pripravljene sladke stvari in še kaj.

M: Znate kuhati?

R: Ja, recimo krompirjev golaž.

M: Kaj pa likanje, pospravljanje?

R: Seveda, tudi to delam, čeprav si z ženo delo deliva. Sam najraje likam, ker lahko zraven poslušam glasbo.

M: Torej ste poročeni?

R: Ja, že enaindvajset let.

M: Koliko otrok imate?

R: Imam sina, starega 19 let, ki hodi na PTT - elektrokomunikacije, in hčer, staro 16 let in pol, ki obiskuje srednjo upravno šolo.

M: Imate kakšne konjičke, ali kaj zbirate?

R: Posebnih konjičkov nimam, zelo rad pa imam glasbo, saj sem nekaj časa igral violino in klavir, imam pa tudi zbirko plošč.

M: Katera je vaša najbolj priljubljena tuja skupina?

R: Zelo so mi všeč Dunajski filharmoniki, Amadeus Godalni kvartet, angleške komorne skupine, od modernejše glasbe pa Dire Straits in Bruce Springsteen. Moram pa priznati, da mi ni všeč RAP, čeprav sem se že kar privadil.

M: Se ukvarjate s kakšnim športom?

R: Včasih sem se veliko ukvarjal s tekom, zdaj pa grem le občasno na trim v Mostec.

M: Radi berete knjige? Kateri avtor vam je všeč?

R: Zbiram predvsem med knjigami z glasbeno tematiko, všeč pa mi je avtor Miloš Cerjanski.

M: Zahajate v kino, dramo, opero?

R: V kino in v opero ne zahajam, v dramo grem redko, zelo rad pa hodim na koncerte, komorne in simfonične.

M: Kakšen avto vozite?

R: Imam YUGO 55, starega 2 leti. Sem še kar zadovoljen, čeprav mi je bil prejšen avto RENAULT 4 bolj všeč.

M: Kaj najraje nosite oblečeno?

R: Rad imam jeans, ker se v njem dobro počutim, pa tudi kako lepo obleko rad oblečem.

M: Katera je vaša najljubša barva?

R: Modra, pa tudi kombinacija rjave in bele.

M: Kaj pa srečna številka?

R: Recimo štirica.

M: Ste po naravi optimist ali pesimist?

Intervju s pomočnikom ravnatelja gospodom Rupnikom

R: Če sem odkrit, se moram dostikrat prisiliti v to, da sem optimist.

M: Za konec pa še to: novembra je izšla prva številka Mladike. Kakšen je vaš komentar?

R: Številko sem z veseljem pričakoval in moram poudariti, da mi je bilo zelo všeč, ko je mentorica prof. Klinc povedala, da se veseli tega dela. To delo sem spremjal tudi sam vseskozi od začetka. Sama številka je med boljšimi, kar sem jih uspel videti še med ostalimi ljubljanskimi gimnazijami in želim si, da bi se ta nepogrešljiva dejavnost na šoli še razvivila.

M: Najlepša hvala za prijeten pogovor.

Mojca Z.

UTRINKI Z DUNAJA

V sredo, 11. 11. 92 smo po dvodnevnih pripravah z busom odšli na Dunaj. Že na poti smo se zabavali ob pripovedovanju učenke Nuše (3.E) o njenih športnih rezultatih in splošnem vedenju o športu. Potem pa sta imela z Juretom (3.H) globoko razpravo o hokeju na travi - Jure je ugotovil, da je zanj to prezahteven šport in je svoje reprezentančno mesto prepustil kar Nuši. Vožnjo nam je popestrila prof. Luškova s povestjo Martin Krpan (vzgojno in poučno, predvsem pa utrujajoče).

Uk na Dunaju smo začeli, kje drugje kot v šoli oz. Univerzi, kjer smo se srečali z J. Štefanom in F. Miklošičem. Žal sta bila tisti dan dosegljiva le v kamniti obliki.

Nato smo odšli v Schonbrun, najprej v park, kjer smo iskali na zemljevidu označen živalski vrt, pa razen veveric in čudaka, ki jim je igral na orglice, nismo našli nobene druge živali. Ogledali pa smo si tudi notranjost Schonbruna. Prve tri sobe so nam „vzele sapo“, ostale pa so bile v glavnem le kopije teh treh. Po ogledu smo poiskali naš „hotel“ – Jugendherberge Schlos (kleine Reume ohne kaltes wasser und mit Wentilator). Priredili so nam večerno zabavo v Pratru - enourno zmrzovanje in utapljanje v lužah, ker ostale naprave niso delovale. Ob koncu dneva smo mrzlično iskali Bierhalle in jo s pomočjo Weiterja (3.F) tudi našli. Najbolj navdušen je bil Rozi (3.F) z odlično postrežbo piva z limono. Sledilo je strogo spanje v „hotelu“ (ohne Alko und Cigaretten). Navodila in ukaze smo dosledno kršili.

Vsi sestradani smo najprej pojedli vse, kar smo imeli s seboj. Posebno dobro so nam teknilii Nejcovi (3.G) kolački (pohvali mamo, da dobro peče!), nato pa smo si privoščili še piksne z dovoljenimi procenti alkohola (Du weist - Fanta u.s.w.).

Profesorji so nam celo noč trkali po vratih in nas budili, s tem pa povzročili tudi gnečo na WC-jih in s tem naredili živčnega Primoža (3.G) zaradi luči v kopalnici, ki je svojo svetlobe oddajala skozi špranjo pod vратi, česar pa profesorji niso opazili. Ubogi profesorji so bili po neprespani noči (res ne vemo, kaj so delali) čisto utrujeni, nad čemer se mi nismo mogli pritoževati, saj smo spali v povprečju najmanj „deset ur“ (deli s pet). Po obilnem zajtrku (polnem vitaminov in beljakovin...dve kajzerci z marmelado in mrzlo mleko), smo drugi dan začeli z obiskom Hofburga - kraljeve zakladnice, Biblioteke, Auguštinove cerkve, grobnice Habsburžanov (kjer je priporočljivo vzeti s seboj osvežilec prostorov - Tropic Duft). Sledil je polurni odmor, nato pa ogled Štefanove cerkve in Plečnikovih hiš v središču mesta. Fotelji v Naturhistorisches Museum so bili zelo udobni – drugega zaradi utrujenosti sploh opazili nismo (adijo naših 10 ASCH).

Zvečer nas je naš vodič odpeljal na Grinzing in nam zabičal, da moramo poskusiti četrtrinko mladega avstrijskega vina. Da bi se lahko prepričali v kvalitetu tega vina, smo ga seveda poskusili precej več. Na začudenje vseh so šli po naši poti tudi profesorji. Male ulice Grinzinga so se spremenile v veseljeno zabavišče. Na cestah se je plesal rock'n'roll (Maša - Jure), na cestni bankini pa je pela že kar svetovno znana skupina The Handsome Brothers svojo uspešnico Mirka. Tudi nekatere mirne duše so se razživele, npr. Miha (3.H) kar ni mogel iz kroga novih oboževalk. Pa tudi Urša (2.?) – Buhteljček je na celi črti prekršila pravila Hare Krišne. Žur se je nadeljeval oz. stopnje- val v „hotelu“. Profesorji se zaradi „utrujenosti“ niso prikazali iz sob in tako smo mi lahko v miru „spali“. Po tako zelo prespani noči, smo spakirali svoje stvari in v zahvalo lenim Dunajčanom očistili okolico „hotela“. Naslednji dan smo si ogledali (citat Luštk) „par brezveznih plošč“ slavnih Slovencev iz Dunaja in hišo, v kateri je bil v Cankarjevih časih zavod za prizadeto mladino, ki mu je dal navdih za črtico Hiša Marije Pomočnice (pomagavke). Sestradane so nas potem odvlekli domov in nas hoteli omamiti z dunajskimi valčki, a se nismo dali. Zaradi napetega ozračja je Urša pričela pretep s Tanjo in Mašo (vse 3.E) in izgubila že v prvi rundi.

V Ljubljano smo prišli skoraj v dveh urah, saj nas je vozil šofer Jože, ki pa je delal šoferski izpit v Angliji in tako prevozil tri četrtine poti po levi strani cestišča.

Prava škoda je, da naša šola ne organizira več tako poučnih ekskurzij, kot je bila naša na Dunaju.

Tina in Mateja 3.B

BOJ Z ZASVOJENOSTJO

DROGE? NIKOLI VEČ!!!

O narkomaniji se v Sloveniji v zadnjem času veliko govori. Kljub temu se mogoče zdi ta problem, ki se vedno bolj širi, nekje daleč. Mogoče se ne zavedamo dovolj, da so ljudje s takimi težavami med nami in pričakujejo od nas, da bi jim pomagali.

Da bi jih lahko bolje razumeli, sem se napotila k Dr. Čelanovi, zdravnici, ki se veliko ukvarja z narkomani in z zdravljenjem z metadonom. Prav tam sem dobila človeka, ki je bil petnajst let odvisen od heroina. Povedal mi je svojo zgodbo.

„Pravzaprav sem začel čisto slučajno. Bil sem v šestem razredu osnovne šole - star sem bil dvanajst let, ko smo v omari prijateljevega očeta, ki je bil zdravnik, našli ogromno drog. Takrat sem se počasi, počasi začel drogirati, pri petnajstih letih pa sem bil že močno odvisen. Živel sem z očetom in njegovo ženo, moja mama pa živi v Rimu. Bili smo skupina šestih – štirih fantov in dveh punc. Ker smo drogo stalno imeli, problemov, ki nastanejo, ko droge nimaš, ni bilo. Vedno smo se lepo oblačili, saj smo drogiranje smartali kot oseben problem in tega nismo hoteli razkazovati. Tudi v šoli ni bilo problemov, zato oče dolgo nič opazil. Ko pa sem šel v vojsko in po štirinajstih dneh z odpustnim listkom, na katerem je kot diagnoza pisalo narkomanija, prišel domov, je oče rekel: "Če imaš res probleme, jih reši, če pa si zblefiral, o tem nikomur ne govorji." Starši nikoli ne morejo dojeti, da se to res dogaja njihovemu otroku in tudi moji niso mogli.

Potem sem bil nekaj časa v službi na RTV, dokler nisem šel v Indijo. Ko sem prišel nazaj, sem postal privatnik. Takrat pa se je vse skupaj zares začelo. Bil sem star 23 let in imel sem ogromno denarja. Plačo sem imel približno za deset povprečnih. Si predstavljaš, koliko heroina je to? Živel sem s punco, ki se je prav tako drogirala. Skupaj sva bila 7 let. Bilo je grozno. Grozno zato, ker če sta dva, je potem vse potencirano. Končalo se je zelo tragično. Mene so zaprli, njo pa dali v norišnico. Medtem ko sem bil v zaporu, je ona hotela narediti samomor, a ji ni uspelo in zato je bila eno leto hroma.

Jaz sem bil eno leto in pol v zaporu. Ko sem prišel iz Indije, sem bil na 3g dnevno. Policaji so to vedeli. Heroina mi je zmanjkalno, metadona takrat še ni bilo mogoče dobiti, brez droge pa enostavno nisem izdržal. Tri mesece so me pustili, da sem vlamljal v lekarne, si pisal recepte - bil sem sam svoj zdravnik, potem pa so me za leto in pol zaprli. Prve dni sem imel krizo in bilo je grozno. Iz postelje se en teden nisem premaknil, niti do WC nisem mogel. Stalno sem bruhal in to samo žolč, ker drugega tako nisem imel. Sicer pa se tega raje ne spominjam, ker je grozno. Dajali so mi samo tablete za alkoholike, po katerih sem bil pijan. Nenehno sem mislil na dan, ko bom šel ven. To me je reševalo.

Ko sem prišel iz zapora, nisem bil več s to punco, ampak sem sem šel k mami v Italijo, ker tu zaradi zapora in nje nisem več zdržal. Pet ali šest let sem bil v Italiji, kjer je bila spet ista pesem, še huje. Tam je heroin vedno dostopen, samo denar moraš imeti. Ker sem se znašel, sem denar dobil.

Potem sem prišel nazaj, ker sem imel polhen kufer in Italije in heroina, od katerega sem bil že 15 let odvisen. Po eno uro sem si iskal žile po celiem telesu, bil sem ves krvav... Sedaj nimam niti ene same žile več. Po telesu imam brazgotine. Kaj pa se dogaja notri, ne vem, ker že dolgo nisem bil na pregledu.

Sedaj sem že skoraj tri leta na heptanonu. Star sem 31 let, od tega sem bil 15 let na heroinu. Poskušal sem vse vrste zdravljenj, a mislim, da nobeden, ki je bil odvisen od heroina, ne bo nikoli ozdravil. 90% odvisnikov, ki se zdravijo na heptanonu se poleg tega še vedno drogirajo. Jaz se ne, zato ker imam heroina dovolj!! Čisto zares!!!

Če bi se sedaj lahko še enkrat odločil, ali bi začel ali ne, ne bi pod nobenim pogojem. Nihče več me do tega ne bi pripravil.

Sedaj delam na Stigmi* na vročem telefonu, kjer vsakemu skušam povedati, kako to izgleda. Mogoče je na začetku privlačno, prvo leto, mogoče celo dve se že zdi super, a ko greš skozi prvo krizo, ko te dobesedno trga in ko je vsaka naslednja še 10x hujša, vidiš, da ni tako fino.

"Imam 15 let prakse, zato to dobro vem."

To je bila torej izpoved človeka, ki je po težki poti prišel do spoznanja, da človek z drogo ne reši nobenih problemov. Je res potrebna taka pot, da to sponaš?

*STIGMA je organizacija, ki so jo pred dvema letoma ustanovili narkomani in bivši narkomani. Gre za osveščanje odvisnih, da ne ogrožajo drugih in uporabljajo samo enkrat isto iglo. Poslan program so jim v Ženevi odobrili in sedaj je Stigma povezana v Evropsko združenje za preventivo AIDS-a in normalizacijo politike do droge.

Emilija Sulejmanovič

Prejeli smo:**BREZA? NEIN DANKE!****POZIV:**

Vse zavedne pedagoge in pedagoginje v imenu solidarnosti do naših kolegov, priateljev in predvsem pedagogov prosimo, da ne hodijo več v lokal Breza. Pozivamo vas k popolnemu bojkotu v znak protesta proti stvarem, ki se tam dogajajo. Ne podpirajte slabe postrežbe, neprimerenega obnašanja osebja in nasilja nad našimi kolegi. Če kot vsak normalen človek zjutraj potrebujete skodelico kave in vsaj malo prijaznosti, potem jo lahko najdete v lokalih kot so: Ana, 33, Burek, Sodček, Trubar, Kaj, Alf, Petkovšek...

Edina pozitivna stvar, ki jo ima Breza, je, da je v bližini šole.

OBRAZLOŽITEV:

Breza, od pedagogov najbolj obiskovan lokal, je začel naše prijateljstvo in potrošništvo izkorisčati. Do nas se obnašajo nesramno, postrežba je daleč pod nivojem in kdor ne pije, mora lokal, tudi če v njem samo stoji, nemudoma zapustiti. Tudi cene so tako visoke kot v mnogo boljših barih. Višek pa je to, da je **ŠEF LOKALA BREZA PRETEPEL NAŠEGA UČENCA POPOLNOMA BREZ RAZLOGA**. To kaže na balkanski način urejanja svojih problemov. Ker se to sploh ni zgodilo prvič, vas naprošamo, da se protestnega bojkota udeležite in pokažete, da pedagogi držimo skupaj.

3. G in prijatelji

NACIZEM –VČERAJ, DANES,... JUTRI TUDI?!

Kot da bi se 2. svetovna vojna nikoli ne končala in bolne Hitlerjugendove ideje nikoli ne umrle. Tretji reich živi naprej, ima svoje ljudi in svojo miselnost, veliko bedakov, ki jim sledijo, svojo glasbo in svojo politiko, določeno moč v parlamentu in tako naprej. Njihove moči ni moč omejiti niti na računalniškem področju, pojavlja se namreč slaboumne igre in programi z idejami iz tretjega reicha, množičnimi genocidi in tako dalje. Po cestah hodijo brezmožganski skinheadi in težijo vsakomur, ki se premika. Nosijo težke ameriške vojaške čevlje, „bulerje“ in „bomberje“, se zbirajo po svojih pubih, si brijejo glave in poslušajo Ol, popolnoma kretensko glasbo brez vsebine, v kateri je vsaka druga beseda Juden raus ali Heil Hitler! ali Židi ali zamorci! Če taki glasbeniki ne bi uporabljali brutalno nacističnih besedil, se njihove plošče najbrž sploh ne bi prodajale. Skini drugače sovražijo (pri nas) neslovence in Heavy metalce, ki jih kličejo za metalurje. Ti od njih niso dosti boljši, le manj skrajni so in povzročijo manj izgredov.

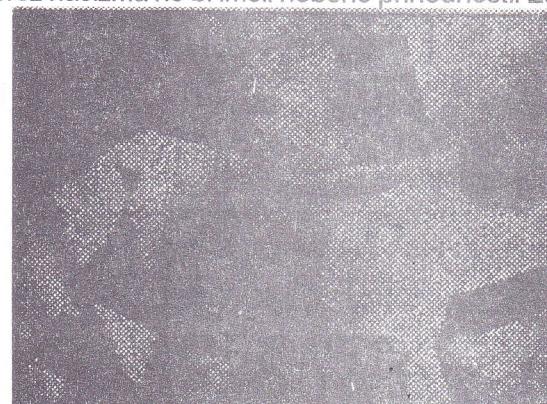
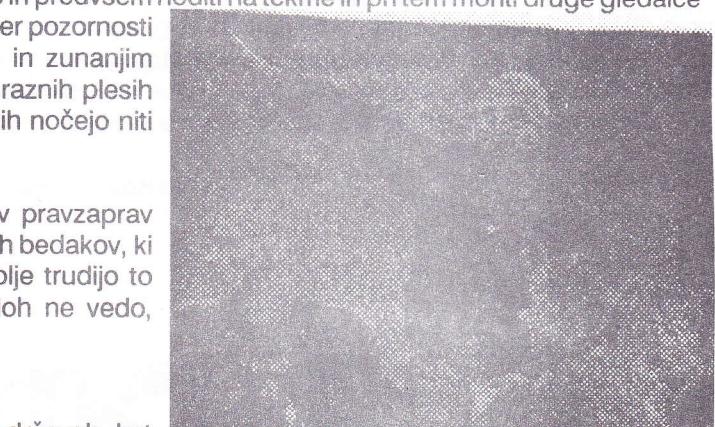
Toda skinheadi prvotno sploh niso bili nacisti. Prvotno so bili otroci ubogih angleških delavcev, za katere starši niso imeli časa in jih je učila ulica. Obrili so si glave in namesto da bi poskušali priti ven iz te mizerije, so bili na to ponosni in so začeli dobivati vse več pripadnikov tega sloja. Začeli so uveljavljati svojo moč (kajti to je vse kar imajo), okupirati določena področja kot je pri nas Makalonca ali Domžale in predvsem hoditi na tekme in pri tem moriti druge gledalce s svojimi bednimi gesli in še bolj bednim obnašanjem. Ker pozornosti ne morejo vzbuditi drugače kot z nasiljem, drogami in zunanjim

„idiot-lookom“ potem hodijo po raznih plesih in tam težijo ubogim ljudem, ki jih nočejo niti videti.

Toda pri nas pravih skinheadov pravzaprav sploh ni. Tu je le nekaj 100 ubogih bedakov, ki bi to radi bili, pa se na vse kriplje trudijo to postati, najhuje pa je to, da sploh ne vedo, zakaj.

Najhujši neonacizem se pojavlja v zahodno evropskih državah, kot so Nemčija in Anglija, pa tudi Poljska in Češka, predvsem tam, kjer je veliko priseljencev in nastajajo velike socialne razlike. Tam prihaja do podiranja kulturno zgodovinskih spomenikov, skrunjenja židovskih pokopališč, množičnih demonstracij, ki terjajo žrtve in podobno. Nas vse to še čaka? Smo naslednja postaja nacističnega nasilja, ki spet živi?

Prej sem že govoril o fašistoidnih skupinah, ki jih skini zunaj poslušajo: 4 Skins, Power of skinhead, Skrew driwer, Bohlze onkelz, March of skins in še nekateri. Ti bendi brez nacizma ne bi imeli nobene prihodnosti. Zanima me, ali naši skinheadi sploh vedo, kdo so? Se zavedajo, da so morda njihovi dedi prav zaradi njim podobnih gnili v taboričih?

KULTURA

GRANDMA GOES SOUTH

Film je baje naša najboljša komedija zadnjih let, vendar pa je to očitno v filmu precej dobro skrito. Komisija filmskih strokovnjakov je film Babica gre na jug izbrala za prvega slovenskega kandidata za nagrado Oskar za najboljši tuj film. Le kaj jih je pripravilo do tega? Vse to pa je preprečila naša mlada država, saj so nas prepozno priznali. Ampak kljub vsemu mi ne bomo vrgli puške v koruzo. Morda pa nam bo prihodnost le namenila film vreden ogleda.

Sedaj pa par besed o babici Sari in njeni štoparski štoriji.

Stara mama udari „štrajk” v domu za ostarele, sprazni svoj bančni račun, „spoka kufre”, se postavi na cesto in dvigne palec. Na drugem koncu mesta pa talentiranega saksofonističnega reveža vržejo iz stanovanja. Usede se v star zgaran mercedes in odpelje neznano kam. Čisto po naključju se v njegovem vozičku znajde naša babica. Na nori vožnji v Portorož brezmadežni David dvakrat oropa babico. Na dolgem potovanju ima babica priložnost pokazati svoje šoferske sposobnosti. Vse skupaj se pošteno zavozlja in jasno prisrčno razplete. Babica svojo pustolovsko žilico skusi v Casinoju. Kmalu pa pride do spoznanja, da s svojimi osemdesetimi leti ne more več „žurat” kot se spodobi. Rdeča nit v filmu kot babica vleče Majolka Šuklje. Poleg nje pa se trudita z igranjem še Bojan Emeršič (David) in Nataša Matjašeč (Laura). Poleg babice je vreden ogleda tudi zateženi črpalkar Marko Derganc. Film je velik napredek slovenske filmske scene, čeprav je pot do ustvaritve filma, ki bi zadovoljil potrebe filmofilov, še dolga.

Lucija Kovač & Barbara Brodnik

GOGA V CANKARJEVEM DOMU

Minilo je že 64 let, odkar je bila Grumova drama Dogodek v mestu Gogi prvič uprizorjena v Ljubljani. Vendar takega uspeha, kot ga je doživela letos (točneje 20.11.92) prav gotovo še ni bila deležna. Tokrat je Gogo uprizorila angleška gledališka skupina The Genuine Article, ki prihaja iz Bedlamskih odrov. Skupino sestavljajo mladi, izredno talentirani igralci iz Essexa. Zelo nazorno so prikazali osebe v mestu, ki so (citat, Grum): „lutke v rokah njihovih podzavestnih sil“. Prednost skupine je tudi v tem, da so igralci mladi in polni zanimivih idej, ki so jih vpletli v samo igro in jo s tem naredili še bolj spektakularno in privlačno za gledalce. Ena od mnogih izvirmih idej je bila ta, da sta bili dve dejanji Grumovega originala zliti skupaj v eno poldrugo uro dolgo dejanje. Druga zanimivost je bila tudi sama scena, ki je bila delo Beverly Jackson, Anne Johanson in Alinor Adams. Na sredi zatemnjenega odra je stala mrežasta železna kletka, ki je predstavljala najbolj plesniv in ostuden del Goge, kraj, kamor se priseli Hana, kraj, kjer životarijo Juta, Afra, Prelih, grbavec z lutko, Gapit, gospa Prestopil, pisar Klikot in Teresa.

Osvetljena je bila medlimi lučmi usmerjenimi v središče. Liki so bili umazani, prašni in so dajali občutek tesnobe, smrti.

Problem glasbe so rešili kar igralci sami. V ozadju so ležali instrumenti, za katere so poprijeli igralci. Sicer pa je bila sama glasba, oziroma so bili glasbeni utrinki prav gotovo izbrani. V glavnem so civilne violine ali pa so zvoki električne kitare valovali po zraku in povzročali napetost pri gledalcih.

Na žalost smo si igro ogledali le „izbranci“, kajti ta predstava je bila pravgotovo vredna večjega obiska.

Urša Kavšek

GRUNGE:

SOUNDGARDEN

Soundgarden, ki so opozorili nase kot predskupina G'N'R, so nastali leta 1984 v Seattlu, v tedanjem osrčju nastajajoče nove scene, navdušene nad novimi alternativnimi junaki - ameriškimi post punk bendi, kot npr. Black Flag, Hüsker Dü, Sonic Youth, Botholle Surfers. Pevec Chris Cornell, kitarist Kim Thayil, basist Ben Shepherd in bobnar Matt Cameron so kmalu izdali svoj prvi LP hardcorovskega prizvoka in ga samozavestno poimenovali „ULTRAMEGA OK”. Leta 1989 so se preusmerili k založbi A&M ter izdali drugi album „LOUDER THAN LOVE”, ki pa se je prodajal izključno na HM trgu. Potem ko so nastopali na MTV - Awards s svojim tretjim albumom „BADMOTORFINGER”, so se začeli uspešno vzpenjati po lestvici popularnosti. Single „Jesus Christ Pose” iz tega albuma je pri mnogih pravovercih naletel na odpor, ker so ga razumeli kot krščansko propagando.

SG igrajo zdaj nekakšen alternativen HM, razpeti so med nepopustljivo težkostjo in post-Nirvanskim punkom. Njihov zvok in vizija sta grajena na koreninah pozabljenih, zgaranih kitarskih junakov 70. let. Tem osnovam je dodana nadutež punk rocka - kopirajo tako Black Sabbath kot skupino Devo. Marsikdo ugotavlja, da izgubljajo stik z izvirno idejo počasnega "grinding" metala, zato pa večkrat pridejo na račun speeda lačni punkerji.

Fantje pravijo: „Seks in droge so lahko ločene od rock'n'rolla!” Kitarist Thayil se izpriča: „Seks in droge so prisotne vsepo vsod, vedno pa jih povezujejo z rock'n'rollom. Lahko pa so tudi ločene od njega. Srečamo jih namreč tudi v politiki, religiji, atletiki. Zakaj hudiča bi moral rocker prevzeti prevarantski način življenja politikov? Rock'n'rollu se ni treba spuščati v take bedne propade!”

Njihova besedila ne zajemajo povprečnih HM tem. Cornell priznava: „Besedila heavy metalcev me niso nikoli navdihovala. Govorijo o stranskarski politiki, ki je izraz primitivne pubertetniške miselnosti, ali pa uporabljajo mistične teme. Mi to počnemo na precej višji ravni. Mi vsaj ne pojemo o čarovnikih, vesoljskih ladjah in pošastih. Nas zanimajo perverzne afere, nad katerimi se zgražamo.....”

S Pearl Jam tvorijo bend TEMPLE OF THE DOG, ki je izdal že svoj prvi album, z odličnima singloma „Hunger strike” in „Say hello to heaven” iz tega albuma pa so prodrli na samo špico ameriških lestvic. Toda Cornell pravi, da bodo dali Temple of the dog za nekaj časa vstran, ker imajo preveč dela s svojimi projekti in da se bodo kasneje spet združili s Pearl Jam.

Naslednjič: PEARL JAM

DD

Don't think twice it's all right

It ain't no use to sit and wonder why, babe
I don't matter, anyhow
An' it ain't no use to sit and wonder why, babe
If you don't know by now
When you rooster crows at the break of the dawn
Look out your windows and I'll be gone
You are the reason I'm trav'lin on
Don't think twice, it's all right.

It ain't no use in turnin' on your light, babe
That light i never knowed
An' it ain't no use in turnin' on your light, babe
I'm on the dark side of the road
Still I wish there was somethin' you would do or say
To try and make me change my mind and stay
We never did to much talkin' anyway
So don't think twice, it's all right.

It ain't no use in callin' out my name, gal
Like you never did before
It ain't no use in calling out my name, gal
I can't hear you any more
I'm a-thinkin' and a-wond'rin' all the way down in the road
I once lowed a woman, a child I'm told
I give her my heart but she wanted my soul
But don't think twice, it's all right.

I'm walkin' down that long, lonesome road, babe
Where I'm bound, I can't tell
But goodbye's too good a word, gal
So I'll just say fare thee well
It ain't sayin' you treated me unkind
You could have done better but I don't mind
You just kind a wasted my precious time
But don't think twice, it's all right.

Bob Dylan

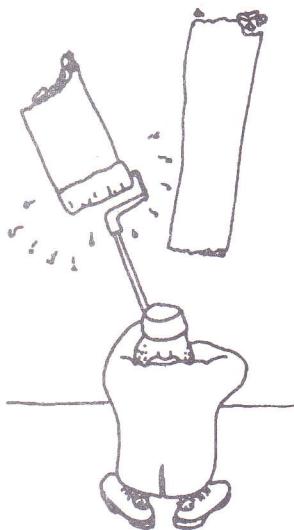
RAZPIS

Obveščamo vas, da se je 2.D odločila posneti film o naši šoli. Ker pa ne bi radi snemali kar tja v en dan, so nas prosili, naj vas obvestimo o razpisu za najboljši scenarij. Scenarije oddajte v Mladikin nabiralnik , ki je v šolski fotokopirnici. Najboljši bo nagrajen, zato se hitro spravite k delu!!!

Gimnazija Ledina in ŠKUD Anice Černejeve razpisujeta natečaj za šolsko himno.

Pogoji: Želimo si, da bi imeli v šoli pesem, ki bi jo prepevali ob različnih priložnostih. Svoje predloge (tekst pesmi) oddajte do petka, 27. februarja 1993 pod svojo šifro v tajništvu šole. Komisija, sestavljena iz dijakov, članov ŠKUDA Anice Černejeve, prof.Nives Klinc in prof.Petra Kušarja, bo vse pravočasno poslane predloge obravnavala ter izbrala najboljši tekst. Rezultati bodo objavljeni v sredo 3. marca 1993.

Odbor ŠKUDA Anice Černejeve

O, folk!

V uredništvu Mladike smo se odločili, da bomo v tej številki objavili lestvico vaših naj izvajalcev, zato sem hodila po šoli in vas morila z vedno enakim stavkom: „Živjo, jst sm iz Mladike in delam eno anketo v zvezi s tem, kva folk na naši šoli posluša, zato mi ti samo povej, kva je teb ušeč.“

Najprej ste me malo čudno gledali, a ste mi potem le dali svoje predloge za lestvico. Izvedela sem tudi, da nekateri raje poslušate radio (RGL, Radio Študent...) kot da bi kupovali kasete, tako da se niste mogli odločiti samo za eno skupino (pevca, pevko).

Med predlogi, ki „na žalost“ niso bili uvrščeni na lestvico, so bili še:Ugly kid Joe, Skid Row, INXS, 2 Unlimited, Madonna, Snap, Bon Jovi, Roxette, Dr. Alban, Mr. Big, Niet, Bobby Brown, Alice in Chains, Michael Jackson,... (Tko lohk do jutru nakladam.).

Kot vidite, so okusi na naši šoli zelo različni in prav je tako, saj smo učenci tudi.
Še enkrat hvala za (NE)sodelovanje!

Vesna

LESTVICA „GIMNAZIJE LEDINA“:

1. METALLICA
2. Queen
3. The Doors
4. Guns & Roses
5. Faith no more
6. Sepultura
7. Pearl Jam
8. Nirvana
9. U2
10. Ice-T
11. The Cure
12. Red hot chili peppers
13. Depeche mode
14. Prince
15. Sokoli

METALLICA

Petek, 20.11. ob 5.00 zjutraj, park Tivoli. Naključni jutranji sprehajalec bi se zgrozil ob pogledu na parkirišče. Tam je stalo več kot 250 metalcev iz vse Slovenije. Največ je bilo seveda Primorcev. Nekateri med njimi so bili že močno pijani. Kmalu se je pripeljalo pet avtobusov. Počasi smo se vkrcali vsak v svojega in krenili iz Ljubljane.

V avtobusu je bilo vseskozi veselo. Nekateri so praznili svoje zaloge pijače, ki so jo uspeli prišparati, drugi pa so vneto prikimavali z glavo v taktih Sepulture, Motörhaeada in seveda METALLICE. Prva postaja je bila bife Tepanje ob cesti blizu slovensko-avstrijske meje. Vsi smo pohiteli za šank. Drug postanek je bil na meji, kjer je tamkajšnji DUTY FREE ostal brez whiskijev, ki so še trenutek prej krasili izložbe. Na željo nekaterih metalcev smo se ustavili še pri prijetni avstrijski trgovini ob avtocesti. V avtobuse so se vrnili s polnimi žepi. Nekateri (ni)so plačali. Do Dunaja smo se ustavili le še dvakrat, da so šli eni na „malo“ potrebo, drugi pa so naslonjeni na ograjo „klicali jelene“.

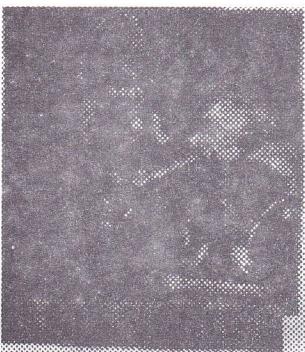
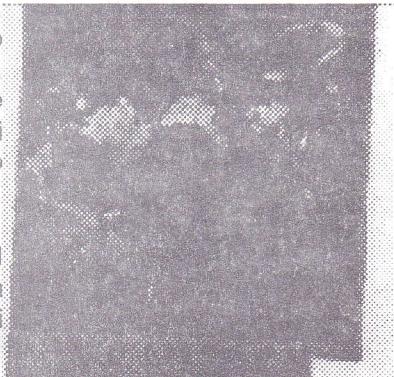
Približno ob 13.00 smo prišli v Dunajski shopping city. Tam so pravi metalci pokazali nekaj svoje balkanske kulture. Za njimi so ostali polomnjeni vozički, razmetane police in poscane dile na WC-jih.

Ob treh smo krenili proti mestni hali. Bolj ko smo bili bližje hali, več metalcev smo opazili. Napetost in navdušenje hkrati sta naraščala. Vsi smo vedeli, da se nam bodo čez dobre štiri ure uresničile sanje in bomo dosegli cilj svojega življenja. Nekateri še nismo imeli kart, ker pa je bil koncert razprodan, smo jih morali kupiti na črno za še enkrat višjo ceno.

V dvorano smo se prernili okrog sedmih. Bila je že polna. Počasi smo vsi zavezeli svoje položaje in z nestrpnostjo gledali proti odru. Nad njim je visel mogočen ekran, na vsaki strani odra pa še po dva manjša. Že ko smo vstopili, smo zaslišali takte Bodycounta. Nekaj čez osmo uro se je na ekranu na veliko zadovoljstvo vseh prisotnih pojavit Lars Ulrich. Najavil je 25 minutni film, ki je nato sledil. Film je vseboval nekaj posnetih kadrov z Dunaja, pa kako so snemali zadnjo plato, pa nekaj posnetkov s Cliff Burtonom, pa nekaj kadrov z zadnjih koncertov...

Potem pa so se na ekranu pojavili vsi štirje člani Metallice, tokrat v živo iz njihove garderobe. Sledila je popolna zatemnitve dvorane, naslednji trenutek pa nam je že razbijalo v ušesih. Začeli so s komadom Enter Sandman, nadaljevali pa s komadi z vseh plat. Od starih uspešnic, kot so: Last Caress, Anesthesia, Master of Puppets, Fade to black, Creeping death, Am I evil, Ride the lightning, nekakšen mix komadov s plate „... and Justice for all“, Kill'em all, do komadov z nove plate: Enter Sandman, Sad but true, Unforgiven, Wherever I may roam, Nothing else matters in še bi lahko našteval. Koncert je vseboval tudi nekajminutne solaže Jasona, kasneje pa še Kirka (ki ne zna slemat). Cel koncert so spremljali specialni efekti pirotehnikov Metallice. Ti so prišli še najbolj do izraza na koncu koncerta, ko so odigrali ONE. Za sam konec pa so odigrali še „Stone cold crazy“ od Queenov.

Cel koncert je skupaj s filmom trajal dobre tri ure. Moram povedati še to, da je bil med glasnejšimi v zgodovini in da je bil zvok kristalno čist, kar je dalo še dodaten pečat za enkraten koncert. Ob pol dvanaestih smo že vsi polni vtisov sedeli v avtobusih. Izmenjali smo nekaj mnenj o koncertu, potem pa vsi na smrt utrujeni zaledli.

Special thanks to:

- moji mami, ki je ta izlet financirala,
- in gospe profesor Majcen, ki je dovolila odsotnost od pouka.

IGOR REPAC

MINI SAGE

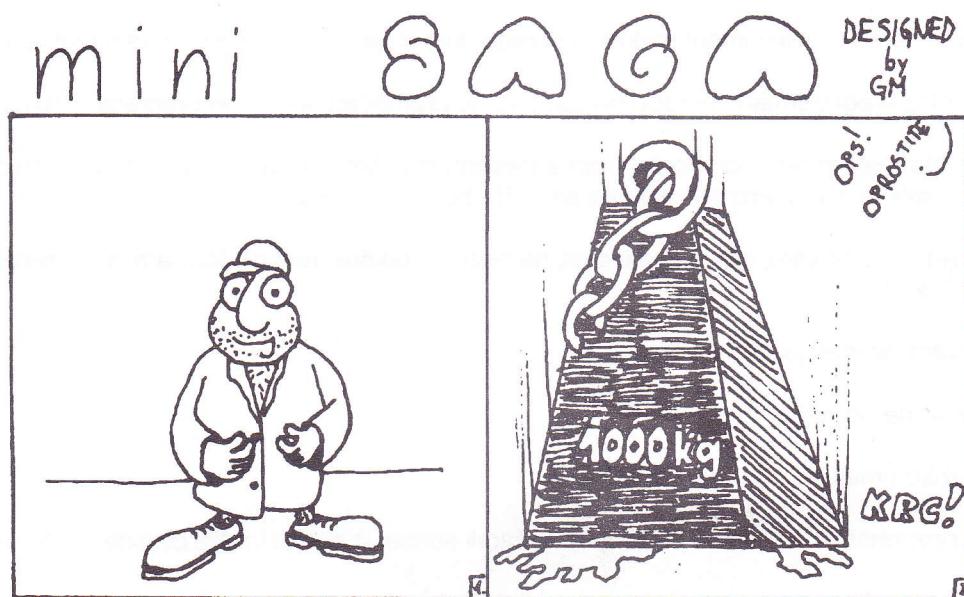
Tri pravila obstajajo ,če se jih boste kdaj lotili sami:

- 1.Sestavek mora biti zaključena celota (t.i. imeti mora „glavo in rep”)
- 2.V naslovu ne sme biti več kot 15 besed.
- 3.Zgodba mora imeti natanko 50 besed.

To je vse. Bistri Angleži so si jo "izmislili", da bi bralce privabili k sodelovanju. Mi se jim seveda pridružujemo in objavljamo **razpis za najboljšo mini sage**.

SREČA

Potoček s tisoč brzicami, z utripom sončnega poletnega jutra, poln grmičkov ob bregovih, s čeblijanjem žuželk na cvetovih, poln v mavricah žuboreče vode. To je ljubiti in biti ljubljen, to je uspeti in biti zadoščen in zadovoljen s svojim življenjem, narediti nekaj v čemer najdeš zadovoljstvo, sebe in smisel obstoja.

PLAMEN UGAŠA

V življenju vsakogar so trenutki kesanja.Ponižanje je najbolj trnova pot, ki prežene njih grenkobo. Najlažje pa je obrniti vse v svoj prid in se povzdigniti v nebo.

Ljudje umirajo vsak dan, na vsakem koraku je z nami smrt, mi pa se obnašamo kot, da nas ne bo nikoli doletela.

Martina Golob

.....

Ob reki, ob potoku, morda ob jezeru, morju, oceanu. Tam stojim na bregu in slepo strmim v večno bistro vodo. Tudi nebo je še vedno isto. To je vendar nemogoče, saj vsega tega istega, vsega tega večnega sam ne vidim. Živim na robu prepada, živim, živim na najvišjem bregu reke. Mislim si, da ne morem več nazaj, vem, da ni poti, in vem, da stoji pred menoj velika železna zavesa, katere kodo bom moral razvozljati sam.

Vse to, kar vidim, niso sanje, le čemu bi bile, zakaj to sem jaz, srečen z vsem, kar me obdaja in tudi s tem, česar ni. Vse je mogoče, vse se da narediti, vse ti uspe, če se potrudиш. Poglej za železno zaveso in videl boš tostranstvo, prepolno cvetja in ptičjega žvrgoljenja. Zakaj bi bil človek na takem svetu črnogled. Bodi vesel, veseli se.

Neumnost. Daleč naokoli sama sivina, črni oblaki se zgrinjajo nad mano. Deževalo bo in grmelo. V reko so padle prve kapljice dežja. Na nebu se je zabliskala strela, na bregu pa še vedno piha surov mrzel veter.

Odločili smo se, da polepšamo svet. Odločili smo se, da posadimo rože, da posadimo drevesa. Joj, ko to vse premišljujem, še opazil nisem, da je začelo deževati. Uf, pošteno sem se ustrašil, ko sem zagledal strelo na črnem nebu. Ampak jaz se ne dam. Veselim se narave.

Dežni curek pljuska name, obleko imam mokro, na bregu, kjer stojim, pa še vedno piha mrzel veter.

Poglej no, človek stoji sredi pomladi na robu brega, čisto je premočen, saj se bo prehladil. Grem do njega.

Ne dotikaj se me. Ne maram pomoči. Postal bom agresiven in začel bom grizti. Železno zaveso gledam tu že cel dan, ne bo me spustila skozenj. Prisiljen sem na smrt. Ne bom se trudil in iskal kode.

Ne poznam takšnjih ljudi, ne vem, kam bi ga uvrstil, ne poznam takšnih reakcij. Nemara je nesrečen. Posredoval bi mu kodo, ampak kako?

Koda obstaja, to vem, ampak jaz je ne poznam.

Vem, da je človek tu ne bo našel.

Mislim, da bi se lahko umaknil.

Dež je polagoma prenehal. Izza oblakov je posijal prvi žarek sonca. Iz polj so vzlile cvetice, velike, rdeče in rumene.

Breg je pozelenel in visoka temna postava je spremenjala barvo. Postajala je svetlejša.

Skupaj sva odšla čez polja. Bila sva svetla.

Živa Breclj

SONETTIN

Ena punca je živela,

Veliko fantov je imela.

A ko njega je spoznala,

Vsem drugim je dvojke dala.

Kdor zagledal se je v njo,

Obesil se je kmalu na drevo.

Čeprav je čupavec,

Ampak je glupavec.

Res zgleda kot žaba,

Je pa drugače fejst baraba.

A ni lepa?!

Je pa slepa!!!

Eva zabava zate je ta prava!

Pavle Bertolin & Pepi Žbaradorija

Z. F. – 2.del

V prejšnjem nadaljevanju smo bili priča razvojnemu ciklu češnje od opravitve pa do zaprašitve zaradi mimo dirjajočih dvojnih avtobusov, v najnovejšem nadaljevanju pa bomo mogoče izvedeli strogo zaupni recept naših babic, in sicer: KOSTRUNOVI VAMPI NA RABSKI NAČIN!!!!!!

Zdaj pa se preselimo na vesoljsko ladjo EXITPRICE - where no dog has been before, in poglejmo, ali bosta naša hrabra junaka uspela izključiti samouničenje , ki jim grozi.

1.častnik: „We are all gonna die !!!!! Auauauauuuuu!!!!!”

Kapitan: „Brez panike. Brez panike!! BREZ PANIKE!!!!!!!!!!!!!!”

„Reši se kdor se more, AAAAAAAAAAAAAA!!!!!!!!!!!!!!”

1.častnik: „Nič se ni zgodilo?!?”

Kapitan: „Iz samouničevalnega oddelka so sporočili, da so jim po pomoti dostavili ladijski pralni stroj namesto bombe, ki pa nikakor noče eksplodirati.”

1.častnik: „Še sreča, da v enem mesecu potovanja niso poskusili oprati umazanega perila.”

Kapitan: „Ne bodite no smešni. Že trikrat letno obvezno tuširanje je višek vseh nesramnosti.”

1.častnik: „Kapitan, nastala je luknja v neprebojnem oklepu.”

Kapitan: „Kako je prišlo do te neugodne situacije?”

1.častnik: „Med potniki je bila majhna skupina rudarjev, ki je ugotovila, da so tla iz čistega železa in so ga bržkone začeli izkopavati.”

Kapitan: „Kje se pa zdaj nahajajo?”

1.častnik „Težko je reči. Kakor je videti, so začeli kopati že pred nekaj meseci, nato pa so se sprli med sabo in se razcepili na 125 skupin. Eno skupino je odneslo v vesolje, nekaj pa jih vztrajno koplje proti ladijski pralnici. Le upamo lahko, da jih bo zaustavil antirudarski extraželezogranitni zid.”

Kapitan: „Le kako to, da jih nismo opazili?”

1.častnik: „O, saj smo jih! Še vi ste jim pomagali puliti rešetke v ladijski zakladnici.”

Kapitan: „Jaz pa sem mislil, da smo imeli protipožarno vajo.”

1.častnik: „A zato ste v spodnjicah s čelado na glavi skakali gor in dol po ladji in špricali ljudi do onemoglosti, nato pa ste zgrabili nič hudega slutečega mimoidočega otroka in ga vrgli skozi okno.”

Kapitan: „Imate mogoče kakšno idejo, kako bi se lotili tega problema?”

1.častnik: „Niti ne, imam pa kar nekajodej.”

Kapitan: „No, pa se pokrijeva z njimi.”

1.Častnik: „Zelena je moja!!! Na rdečo!!!”

Kapitan: „Ne, nočem, rdeča pikal!”

Fatima: „Kaj lahko li da dobijem dve žlički Vima za ribanje transladijskog autoputa.”

Kapitan: „Pust naju spat!”

1.častnik: „Ja, zgin!!!”

Kapitan: „A medvedka pa nimaš nobenega?”

1.častnik: „Iz samouničevalnega oddelka so mi pravkar sporočili, da ima pralni stroj še nekaj neizkorisčenih zmogljivosti in jim bo z malo sreče uspelo razstreliti ladjo.”

Kapitan: „Vsaj nekje se trudijo, da bi pošteno zaslužili svoj tedenski sendvič.”

1.častnik: „Kapitan, ravnokar smo zapeljali mimo table: POZOR, ČRNA LUKNJA, gibanje na lastno odgovornost!”

Kapitan: „Kakšna šala pa je to?”

1.častnik: „Ne vem, upam pa da nima nič skupnega s ČRnim PUDINGOM!!!!”

Kapitan: „To bi bilo grozljivo!”

1.častnik: „Zelo grozljivo!”

Kapitan: „Bolj grozljivo!”

1.častnik: „Še bolj grozljivo!”

Kapitan: „Najbolj grozljivo!”

1.častnik: „Še bolj kot najbo...Kaj pa je zdaj to?”

Kapitan: „Zelo močna sila nas vleče iz naše smeri. Začelo se mi je megleno svitati, kaj je to črna luknja. Zdi se mi, da smo jo v šoli obravnavali takoj za spolno vzgojo....”

1.častnik: „Nekaj moramo ukreniti!!!!”

Kapitan: „Ne, bilo je pred spolno vzgojo...”

1.častnik: „Če ne bomo hitro česa ukrenili, bo to naš konec!!!!”

Kapitan: „Ali pa je bilo med spolno vzgojo? Da, da tako je bilo. Najbolj pokvarjeni sošolci so ji rekli nekaj podobnega kot pi, pi, pi...šuka Poldi.”

1.častnik: „Poglejte, črna luknja je čisto pred nami! Še malo, pa nas bo posrkala vase!!!!”

Kapitan: „Odvrzite vse vreče peskal”

1.častnik: „Nimamo jih.”

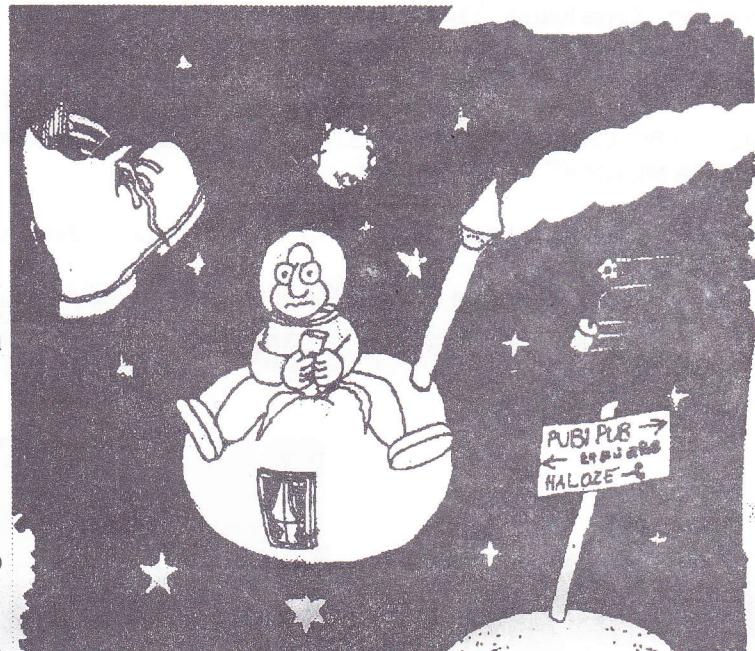
Kapitan: „No, vidite, sploh ni razloga za preplah.”

1.častnik: „Pogubljeni smo, nikoli več ne bom videl Philipsove žarnice, šmrk, šmrk...”

Kapitan: „Z ali brez z?”

1.častnik: „Piiiiiiii...”

Kapitan: „AAAAAAA!!!! Neeeeee!!! Kako se je to lahko zgodilo?!?! To je konec!!! Ni nam rešitve!!!”

1.častnik: „Kaj se je zgodilo?!?!”

Kapitan: „Avtomat mi je požrl zadnji žeton!”

1.častnik: „Kaj pa je zdaj to? Ustavili smo se.”

Kapitan: „Vrni žeton pi... ti ma.....!”

1.častnik: „Z dimnikom smo se zataknili ob rob črne luknje!!! Huraaaaaa, skoraj smo rešeni?!”

Kapitan: „Nekaj bo treba ukreniti. Zdaj je čas za akcijo!”

1.častnik: „Tako se govoril!”

Kapitan: „Saj situacija sploh ni tako črna kot izgleda. Imate mogoče izvijač? Zdi se mi, da ga vidim, z malo sreče ga bom izbezal ven.”

1.častnik: „Ladijski znanstvenik je sporočil, da se ne moremo rešiti, edino, če bi nas črna luknja spustila sama od sebe.”

Kapitan: „Črna luknja, a bi nas spustila?”

Črna luknja: „Ne vem, no.”

ALI JIH BO ČRNA LUKNJA IZPUSTILA? ALI BO BARON ZELENOGRB UPORABLJIL SVOJO NAJNOVEJŠO SUPER EXTRA MOČNIKOVO ČRPALKO?

Odgovore na vsa ta vprašanja in še mnoga druga boste zvedeli v naslednjem nadaljevanju HRABREGA MIŠKA.

Gurmansi sladokusci pa bodo prišli verjetni na svoj račun kdaj drugič.

Sandi

MLADIKA

μMLADIKA

Pozdravljeni, drage bralke in bralci. Prejšnjo „Računalniško rubriko“ sem preimenoval v „μMLADIKO“ (znak μ je oznaka za predpono mikro, kar pomeni v računalništvu osebni računalnik). Danes sem vam poleg te male reforme pripravil tudi reportažo z razstave INFOS '92, ki se je odvijala v Cankarjevem domu, in nekaj novičk iz računalništva.

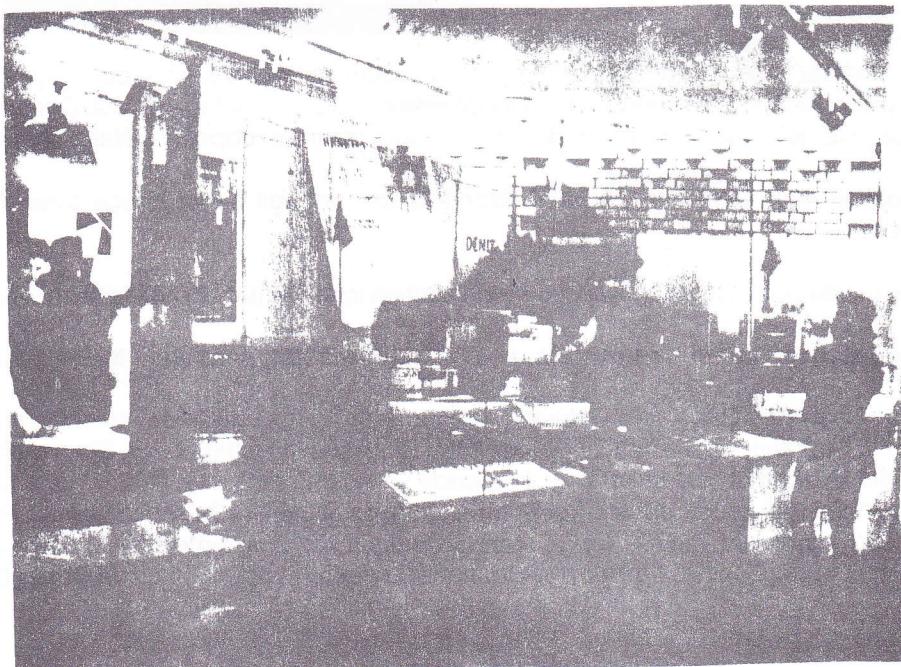
V uvodu bi se rad zahvalil še podjetju AACTA d.o.o., ki nam je posodilo skener in njihov program LECTURUS. Z njima smo si pri MLADIKI zelo pomagali, saj smo lahko vnesli slike in nekatere tekste brez pretipkanja v računalnik. Za oblikovanje MLADIKE sem uporabil Venturo Publisher 3.0.

REPORTAŽA Z RAZSTAVE INFOS '92

Letošnja razstava INFOS '92 je potekala od 24.11. do 28.11.1992 v Cankarjevem domu. Na INFOSu se zborejo proizvajalci računalniške opreme, tako programske kot tudi strojne. Letošnjo razstavo je oblikovalo skoraj 70 razstavljalcev iz Slovenije. Večina jih zastopa pomembnejša svetovna podjetja, zato bi skoraj lahko rekli, da so razstavljalci iz 7 držav. Pri organizaciji razstave sodeluje tako ZOTKS (Zveza organizacij za tehniško kulturo Slovenije), kot tudi organizacija Gibanja znanosti mladini. Razstavo sta odprla minister za znanost in tehnologijo dr.Peter Tancig in predsednik slovenske vlade dr.Janez Drnovšek. Moto je bil „Računalništvo, sestavina sodobne družbe“.

Prvi dan razstave je bil namenjen predstavitvi odprtih sistemov. Drugi dan je bil posvečen komunikacijam med računalniki, predvsem računalniškim mrežam ter izmenjavi podatkov na državni ravni. Tretji dan je potekal v znamenju multimedijskih sistemov, t.j. računalniki, povezani z avdio in video napravami. S pomočju multimedije je nastal tudi film „Kosec“, ki so ga pred kratkim vrteli v Ljubljanskih kinematografih. Četrti dan smo spoznavali, kako lahko računalnik pomaga pri izobraževanju. Svoje delo je predstavil Zavod RS za šolstvo in šport. V soboto se je razstava končala.

Sam sem si šel razstavo ogledat v sredo, 25.11. ob 15. uri. S seboj sem vzel magnetofon in fotoaparat, s katerima sem zabeležil nekaj utrinkov s dejma. Pogovoril sem se z nekaterimi domačimi razstavljalci: AACTA, SINEL, MARAND, ATLANTIS, AMEBIS, Hermes plus, SRC, NSR, Skeleton crew (vse d.o.o.). Večina jih zastopa tuja podjetja npr.Borland, Hewlett Packard, Microsoft ind. S fanti pri AACTI pa sem naredil kratek intervju. Važno opozorilo: ta članek je strokoven in ni namenjen reklamiranju izdelkov.

Ker je samih razstavljalcev preveč za eno MLADIKO, sem iz besedila izločil podrobne opise proizvajalcev. Omembne vrednih je malo, kajti vsi ponujajo že preiskušeno tehnologijo. V spomin se mi je vtisnil Marand d.o.o., ki zastopa Borland in njegovo preglednico Quattro Pro. Predstavili so verzijo za Okna. Zanimiv je tudi Skeleton crew d.o.o., ki nam prinaša sveže izdelke iz Silicijeve doline - močne NeXT delovne postaje. Potem so tu še Atlantis d.o.o. z Microsoft-om (Okna, MS-DOS, WORD), SRC d.o.o. z Wordstar-jem in Lotus-om in drugi.

Spolšni vtis, ki sem ga dobil na letosnjem INFOS-u je zelo optimističen. Računalništvo v Sloveniji počasi prodira v vse segmente družbe, podjetja nam nudijo predvsem izdelke tujih proizvajalcev, medtem ko je domače proizvodnje bolj malo, pa še ta je draga ali zanič. Velik problem pri razvoju domače proizvodnje so predvsem veliki stroški, saj so računalniki narejeni v celoti pri nas (ne mislim tistih uvoženih iz Tajvana in sestavljenih pri nas) prvih počasni in daleč za Evropo, drugič pa glede na svoje zmogljivosti predragi. Rešitev za ta problem pa je lahko dokaj preprosta,

takšna kot so jo naredile mnoge svetovne družbe: načrtovanje in razvoj poteka pri nas, serijska proizvodnja delov in sestava komponent v banana državah (tam je delovna sila poceni), končna obdelava in sestava ter prodaja pa v naši državi. Sigurno boste rekli: „Spet en idiot, ki misli da je pameten...“. Ampak tako delajo pri IBM-u, Compaq-u, DEC-u, NEC-u in še kje. Tako bi lahko naredili iz Slovenije malo Silicijev dolino.

Intervju z glavnimi pri ADACTI

Podjetje AACTA d.o.o. je "majhno" podjetje, sestavljeno predvsem iz mladih študentov. Srce podjetja, če lahko tako rečem, so trije računalničarji: g. Andrej Fajfar, g. Tomaž Vovk in g. Rok Leskovec. Oni so ustanovitelji in lastniki podjetja. Z g. Fajfarjem in g. Leskovcem sem se pogovarjal v njihovi pisarni na Puharjevi 6 v Ljubljani. Kaj vse sem zvedel o njihovi dejavnosti, pa si preberite v intervjuju.

Mladika: Torej, Andrej, saj vaju lahko tikam, povej mi nekaj o vaših začetkih.

Andrej: Najbolje, da začнем kar na začetku. Pred nekaj leti sva s sošolcem Tomažem Vovkom prišla na idejo, da bi naredila program, ki bi ljudem olajšal vnašanje podatkov. Tu gre predvsem za podatke, ki že obstajajo v arhivih. Ne bi se spuščal toliko v same podrobnosti, kajti kmalu sva prišla do rešitve - OCR tehnologije (op.a. Optical Character Recognition - optično prepoznavanje znakov), ki sva jo delno sama tudi razvila in dopolnila. Njen namen je bil naučiti računalnik brati.

M: Kolikor sem seznanjen o vaših izdelkih, ste posegli še na druga področja vnosa podatkov s pomočjo skenerja.

A: Res je, skupaj z OCR tehnologijo smo vzporedno razvili tudi tehnologijo za vektorizacijo rasterskih slik.

M: Mogoče bi našim bralcem to podrobneje razložili, predvsem ti dve tehnologiji.

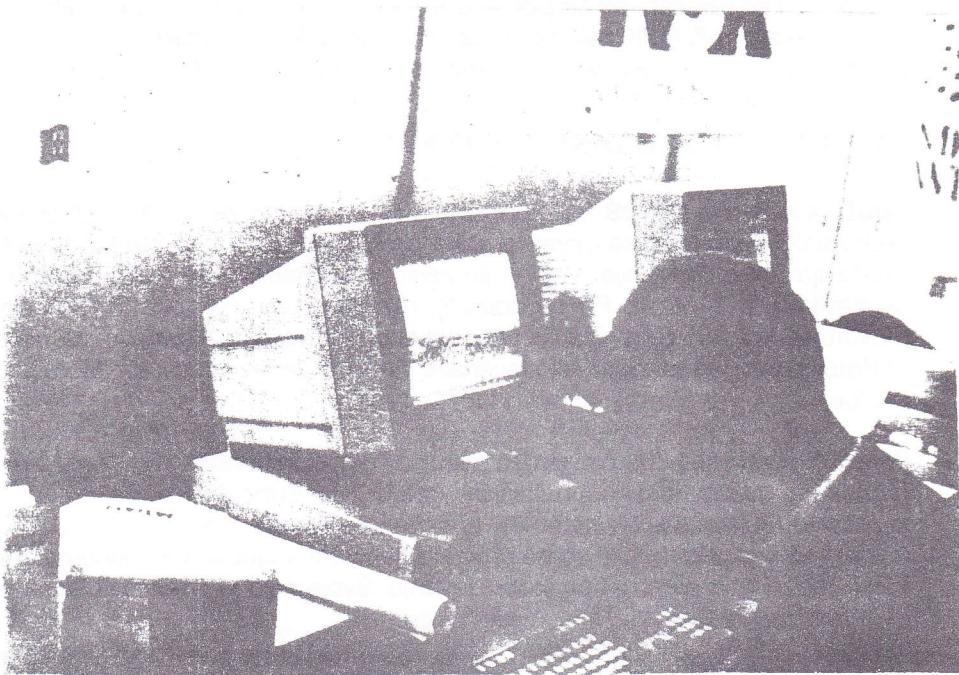
Rok: S pomočjo OCR-ja, lahko naučimo računalnik brati z uporabo ustrezne opreme - skenerja (op.a. čitalnik oz. skener je naprava, ki v računalnik vnese sliko ali tekst v rasterski obliki). Skener obravnava besedilo oz. dokument, ki ga skeniramo kot rastersko sliko, ki zasede veliko spomina in je neaktivna. S tem mislim, da ne moreš kar sesti za računalnik in začeti tipkati, kot v navadnem urejevalniku besedil. Naš OCR program Lecturus pa skeniran dokument spremeni v ASCII (op.a. standard rasporeda znakov) datoteko, ki je aktivna in jo lahko popravljamo v vsakem editorju. Lecturus prepozna tudi naše šumevce in ostale črke evropske abecede (op.a. U,A,O s preglasom ipd.).

Pri vektorizaciji pa skenirano sliko, npr. načrt za hišo, vektoriziramo, se pravi rastersko sliko spremenimo v vektorsko.

M: Kako pa lahko računalnik naučiš brati?

A: Poznamo dva načina. Prvi je, da računalnik naučimo prepoznavati znake po njihovih geometrijskih posebnostih, t.j. vektorska metoda. Druga pa je matrična metoda, po kateri računalniku natančno povemo, kako posamezna črka izgleda. Vsaka od njih ima svoje dobre in slabe lastnosti. V Lecturusu smo združili obe in tako dosegli visoko hitrost in natančnost.

M: Prosim še za praktičen primer uporabe.

A: Vzemiva npr. pogodbo, ki smo jo dobili od poslovnega partnerja. Ta nima računalnika, zato jo je natipkal na pisalni stroj. Ti pa želiš popraviti odstavek v pogodbi. Ostaneta ti dve opciji: ali ponovno pretipkaš celo pogodbo, ali pa uporabiš OCR program in vneseš pogodbo v računalnik brez pretipkavanja.

M: Rok, a bl lahko vektorizacijo razložil še čist' po kmečk'.

R: Naš program Vector točke v rasterski sliki spremeni v vektorje oziroma daljice - ravne črte, tako da dosežemo zaobljenost in večjo natančnost. Poleg tega to sliko shranimo v formatih, ki jih podpira večina CAD programov, slike pa lažje popravljamo in zasedejo manj diska.

M: Komu pa sta ta dva programa namenjena?

A: Lecturus priporočamo predvsem ljudem, ki imajo opraviti z ogromnimi količinami podatkov. To so predvsem arhivi, knjižnice, časopisno založniška podjetja (op.a. DTP), torej vsem, ki redno vnašajo veliko količine številk in besedil s pomočjo računalnika.

Program Vector pa je namenjen predvsem ljudem, ki pri svojem delu uporabljajo CAD (Računalniško podprtvo načrtovanje) programe, vnašajo načrte ipd. Med njimi so arhitekti, inženirji in ostali ki imajo opravka z vnašanjem tehničnih risb.

M: Vaš proizvodni program obsega še AACTA EDITOR. Komu in čemu je namenjen ta program?

R: Adacta Editor je močno geodetsko orodje, sestavljeno iz več modulov. Uporablja se predvsem v geodeziji. Omogoča risanje kart na podlagi fotografij ozemlja, avtomatsko vektorizacijo kart, razne transformacije, opremo kart s tekstrom itd. To je le nekaj karakteristik Editorja, ki je v bistvu program za kompletно rešitev vnosa katastrskih kart, zemljevidov ipd.

M: Omeniti moram, da vsi vaši programi delujejo pod Okni. Zakaj?

A: Veliko uporabnikov računalnika uporablja Windows-e. V njih so tudi rešeni problemi gonilnikov za izhodne enote, saj Windows-i podpirajo skoraj vsak tiskalnik na Svetu. Poleg tega pa so Windows-i prijazni do uporabnika in enostavni za uporabo.

M: Kako pa je z združljivostjo vaših programov z drugimi sistemi?

R: Torej naši programi delujejo lahko pod MS-DOS sistemom, Okni in UNIX-om.

M: Prej sem govoril z gospodično iz NeXT-a. Ali to pomeni, da vaši programi lahko tečejo tudi na NeXT-u?

R: A si slučajno govoril z Majo!?

M: Veš, da ne vem.

R: Pozabi! Torej naši programi lahko delajo na NeXT-u, če uporabljamo sistem UNIX, poleg tega pa tudi na vseh UNIX postajah.

M: Za konec, kaj nameravate v prihodnosti?

A: Svoje programe bomo izpolnili, razvili, posodobili ipd. Svojo tehnologijo vektorizacije bomo verjetno s pomočjo kolegov iz podjetja New Software Research uporabili še v njihovem programu Cutit! in tako poskušali narediti slovenski Corel Draw. Zelo verjetno bomo svoje podjetje razširili še v dejavnosti DTP-ja, trženja računalniške opreme ipd., vendar to še ni dokončno odločeno. Vodilo našega podjetja bo še zmeraj vnos podatkov s pomočjo skenerja.

M: Kako pa se gibljejo cene vaših programov?

R: Torej Lecturus pride približno 1700DEM, Editor v kompletni izvedbi 5000DEM, Vector pa 8000DEM, skupaj z geodetskim modulom 10000DEM.

M: Želim vam še veliko uspehov v razvoju programov in najlepša hvala za ta klepet.

A., R.: Ni za kaj, pa še kdaj.

To je bil klepet z g.Andrejem Fajfarjem in g.Rokom Leskovcem iz Adacte. Obema se še enkrat zahvaljujem za sodelovanje.

S podjetjem Adacta bo Mladika še sodelovala, predvsem pri stavljenju časopisa, kajti fantje so nam dali na uporabo njihove skenerje in programe.

NOVIČKE

Hewlett Packard je dal v prodajo svoj novi ink-jet tiskalnik, ki ga je podobno, kot predhodnika poimenoval DeskJet 550 C (DJ 550C). Od svojega predhodnika DJ 500 se razlikuje po tem, da ima dve brizgalni glavi, eno za črno barvo in eno za tri osnovne barve. Tako lahko tiskamo v vseh štirih barvah brez zamudne menjave glav, kot je bilo to potrebno pri DJ 500 C (barvni bratec DJ 500).

Uporabniki Corel Draw 3.0 pozor. Corel je programski paket temeljito razhroščil in odpravil vse prejšnje napake. Tako program dela hitreje, ne javlja zloveščega sporočila „Divide by zero“.

Podjetje WordPerfect bo izdalо program WordPerfect NT. Ta bo hitrejši in bo delal pod Windows NT, tako da bo moč 32 bitnih procesorjev izrabljena do konca.

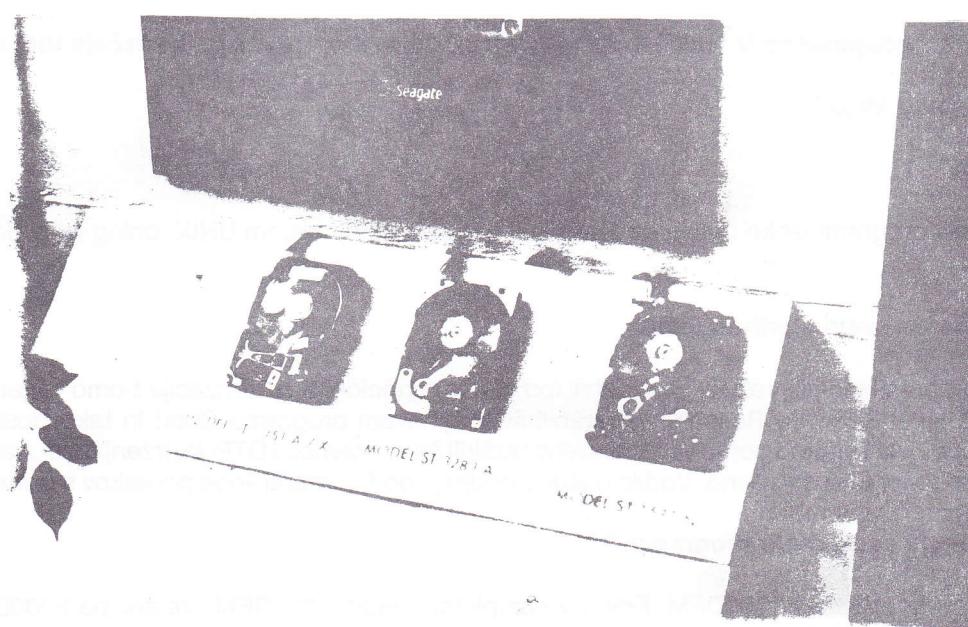
Kmalu bo na voljo novi PageMaker verzija 5.0. Podpiral bo standarde MDI (Multiple Document Interface), t.j. da bomo lahko odpirali več hkrati odprtih dokumentov, TWAIN za integracijo skeniranih slik in Kodak Photo CD. Poleg tega bo podpiral vse znane modele barvnih palet: Pantone, Trumatch, Focaltone in Tojo.

Vam bralkam in bralcem pa želim veliko sreče v novem letu 1993 in hkrati upam, da Vam je Mladika všeč. Kot računalniški urednik vas lepo prosim, da mi pošljete vaše komentarje, zamisli in pripombe. Tako bom lahko pisal po vaših željah, kajti v računalništvu je veliko zanimivih stvari (npr. računalniška grafika v filmu, računalnik v glasbi, tehnički, zabavi,...), o katerih lahko pišem. Lahko bi oddali svoje glasove in naredili lestvico naj igre oz. programa za uporabo.

Adijo!

Ureja: Blaž Kondža

P.S. Vse pripombe v črno skrinjico v fotokopirnici ali meni osebno (najdete me v 2.a).

„Učitelji so dvignili roke...“

Ali poznate?

SCIENCE ACROSS EUROPE

Projekt je nastal na pobudo institucije The Association For Sience Education (ASE) v sodelovanju z British Petroleum (BP). ASE ima stike z večino evropskih vodilnih institucij, ki se ukvarjajo z znanstvenim izobraževanjem.

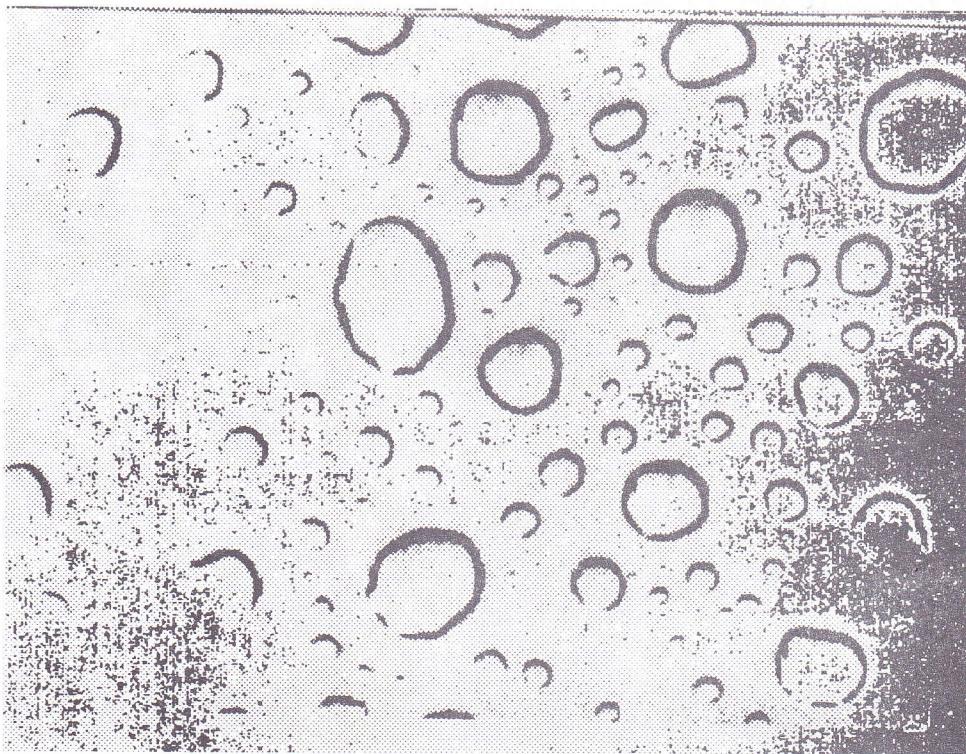
Tako so v Angliji izbrali naravoslovje, ki naj bi povezovalo mlade. Vsako leto razpišejo različne teme, izdajo katalog sodelujočih evropskih šol, pripravijo uvodno gradivo, vse ostalo pa morajo organizirati mentorji sami.

V I.fazi se z učenci pogovorimo o problemu, nato zberemo podatke, rezultate, jih analiziramo in pošljemo svojim vrstnikom. V letošnjem letu sodelujemo z 12 šolami v 10 evropskih državah. Komunikacija lahko poteka preko telefaksa, v novejšem času pa tudi preko elektronske pošte (E-mail).

V II.fazi nam vrstniki odgovorijo in pošljejo svoje rezultate, ki jih obdelamo in primerjamo z našimi. Lansko leto smo naredili raziskovalno nalogo: „Mladi Evrope povezujemo Evropo“ in se tako vključili še v gibanje „Zaupajmo v lastno ustvarjalnost“.

Letos smo se odločili za temo „What did you eat?“. Zajema kompleksno vprašanje o vplivu prehrane na naše zdravje. Iskali bomo povezave med določenimi vrstami anomalij in nepravilno prehrano. Problem bomo osvetlili tako s kemičnega kot biološkega vidika, razširimo ga lahko še na področje tujih jezikov, saj poteka sodelovanje izključno v angleščini (možnost tudi v nemščini in francoščini...). Pri vsem tem pa učenci pridobijo še občutek evropske razsežnosti, spoznajo razlike v kulturi prehranjevanja med posameznimi državami. Hkrati pa spoznajo, da imamo kljub svoji različnosti tudi veliko skupnega. In na tem gradijo! To je ZNANJE in VOLJA, pripravljenost sodelovati. Razdalje niso pri tem nobena ovira, saj si v tujini štejejo v čast in veselje, da smejo sodelovati. Projekt omogoča tudi možnost, da pride do individualnih prijateljstev z dopisovanjem. Moji učenci si dopisujejo z vrstniki iz različnih držav in spoznavajo njihov „life style“. Spoznajo tudi, kako nebogljeni in zaprti so Slovenci, če poznajo le svoj jezik.

mag. Vesna M. Falatov

NOVO V MLADIKI – ŠPORT!!!

Od te številke naprej boste v **MLADIKI** zasledili tudi športno rubriko. V njej boste lahko prebrali različne prispevke: intervjuji s športniki iz naše šole, reportaže s slovenskih derbijev (hokej, nogomet, košarka) in o športu nasploh. Spremljal bom tudi uspehe naših posameznikov in ekip, ki tekmujejo z ostalimi srednjimi šolami (rezultati, lestvice). Ker pa je moje delo precej naporno in zahtevno, vabiš vse interesente, da se mi pridružijo.

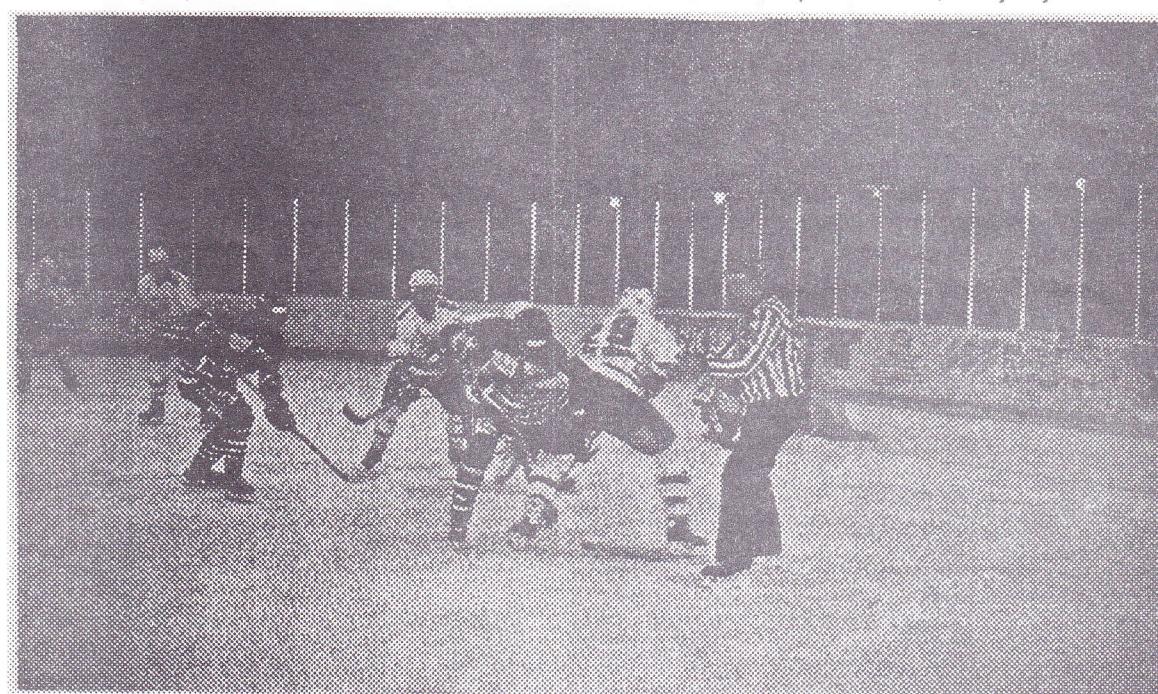
Za to številko Mladike sem pripravil reportažo s hokejskega derbija med Olimpijo in Jesenicami.

OLIMPIJA v JESENICE

V sredo, 23.6.1992 se je v ljubljanski dvorani Tivoli odvijal prvi „pravi“ derbi med Olimpijo in Jesenicami. „Pravi“ zato, ker so Jeseničani v prvem delu domačega hokejskega prvenstva igrali z mladim moštvom, in tako tekme med tem dvema nasprotnikoma niso bile zanimive. Na vseh teh tekmacih so premočno zmagali ljubljanski hokejisti (14:3, 17:1, 15:2 in 17:0), tako da nihče pravzaprav ni vedel, kakšno je pravo razmerje moči med moštvo. Člani Jesenice so namreč več kot dva meseca igrali v t.i. Alpski ligi, kjer so poleg njih nastopali še nekateri italijanski in avstrijski klubi. Vsekakor so bili po vseh teh tekmacih „železarji“ bolje uigrani in pripravljeni na nadaljevanje domačega prvenstva kot hokejisti Olimpije, ki so se v prvem delu morali zadovoljiti s tekmacami proti Slaviji, Triglavu,... Vseeno pa so bili Jeseničani zaradi vseh teh tekem bolj utrujeni kot Ljubljanci (samo prepotovali so več kot 3000 km). No, da ne bi preveč „nalagal“ o preteklosti, bi se sedaj rad posvetil sami tekmi, katere rezultat že najbrž veste. Vseeno pa bo za tiste, ki si tega derbija niste ogledali, ta reportaža kar zanimiva (vsaj tako upam).

Pred tekmo je bila dvorana domala skoraj polna in vsi so nestrpno čakali na začetek tekme. Poleg „navadnih“ gledalcev so vzdušje popestrili tudi fanatični privrženci obeh moštev, ljubljanski Green Dragontsi in jeseniški Red Steelers. Ti so z bobni in glasnim petjem „spremenili“ hokejsko dvorano v dvorano, kjer se odvija rockovski koncert.

Tekma se je začela in Jeseničani so hitro povedli. Po napaki ljubljanskega vratarja je bil strelec Kopitar. Igralci Olimpije so kmalu izenačili z golom Beribaka, ki je iz sredine igrišča presenetil golmana Jesenice, Razingerja. Ob tem golu so še posebej oživeli ljubljanski navijači, ki so poleg petard prižgali tudi svetlečo raketo (bakljo). Tekma se je odvijala naprej in po lepi akciji med Kontrecem in Tišlerjem je slednji "matiral" Razingerja. „Železarji“ so pred koncem prve tretjine uspeli izenačiti. Strelec je bil ponovno Kopitar. V odmoru med prvo dvema tretinama se je na WC-ju pripetil neljubi dogodek. Stepli so se namreč navijači obeh moštev, tako da so morali enega od jeseniških fantov odpeljati celo v bolnico, enemu pa so nudili prvo pomoč, saj ga je ugriznil pes. Vsekakor ne glede na to, kdo je prvi začel, obema skupinama to ne gre v čast. Med tem pa se je že začela druga tretinja in jeseniški hokejisti so zopet prvi prešli v vodstvo. Le kakih 20 sekund za tem so Ljubljanci izenačili in nedolgo za tem tudi prevzeli vodstvo. Jeseničanom je uspelo izenačiti z igralcem manj, kar je v hokeju še posebna umetnost. Vendar „zmaji“ se niso predali in so zopet povedli. In ko so že vsi mislili, da bodo Jeseničani zopet izenačili, so Ljubljanci z igralcem

manj prek Beribaka povišali vodstvo na 6:4. Obenem je bil to tudi najlepši gol na tekmi. Vendar trmasti Jeseničani se niso predali in so tik pred koncem druge tretjine znižali izid na 6:5. Končala se je druga tretina in vsi smo nestrpno čakali na začetek tretje, v kateri se bo vse odločil. Tudi tretja se je že začela in na moje veselje (sem velik Olimpije) so ljubljanski „zmaji“ hitro dosegli gol. Kontrec, ki je stal za golum Jesenic, je milimetersko natančno podal Tišlerju, kateremu ni bilo težko zadeti mreže. Veselje med ljubljanskimi navijači je bilo nepopisno, kajti ta gol je najbrž že pomenil zmago. Komaj se je poleglo veselje na tribunah, že je Tišler vnovič premagal mladega Škranca, ki je v vratih Jesenic zamenjal slabega Razingerja. Le malo kdo si je po tem golu še upal trditi, da se bo rezultat spremenil v korist Jeseničanov. In se tudi ni. Ljubljanci so samo še zaokrožili zmago z golum Američana v dresu Olimpije, Moora. Ko pa smo že pri tujih v našem hokejskem prvenstvu, naj povem že to, da so se tako Jeseničani, kot Ljubljanci dobro okreplili s tuji hokejisti. Jeseničani so stali pri navezi iz bivše SZ, med tem ko so se Ljubljanci tokrat okreplili s hokejisti iz zahoda, točneje iz ZDA. Najbolj znana osebnost je prav gotovo Neel Sheehy, ki je trenutno tudi kapetan ameriške reprezentance.

Torej tekma se je končala in Olimpija je zmagala z rezultatom 10:5. Pred tekmo jih prav gotovo ni bilo malo, ki niso verjeli v tako visoko zmago Ljubljancov. Prav nasprotno. Menili so celo, da bodo danes zmagali jeseniški hokejisti. No, kakorkoli že, tekma je bila odigrana in kar je najbolj važno, je to, da so gledalci zadovoljni odhajali iz dvorane.

Tako, to bi bilo vse o tem derbiju. Povedal bi še to, da so tako kot na ledu, tudi na tribunah "zmagali" ljubljanski navijači, vendar tudi jeseniški privrženci niso bili slabi, pa jim tudi ne gre zameriti, saj so bili na gostovanju.

Lep pozdrav - Mare.

NEKAJ O SNOWBOARDINGU!!!

Od vrste novih, nenavadnih zimskih športov, od MONO-skija, jadranja na smučeh pa do ekstremnega smučanja, je SNOWBOARDING tisti šport, ki je v devetdesetih letih preplavil Ameriko in Evropo.

Nekaj o zgodovini tega športa:

Pra oče tega športa je TOM SIMS, ki je že leta 1963 izdelal prototip deske, množično pa jih je začel izdelovati JAKE BURTON, pred več kot desetimi leti, natančneje leta 1977, in on je tudi najbolj znan proizvajalec boardov. Prve deske so bile lesene, namenjene so bile vožnji po celem snegu. Novejše deske pa so iz umetnih materialov, z robniki, kar je okmogočilo razvoj različnih disciplin. Danes ločimo t.i. ALPINE SNOWBOARDING, ki je popularen predvsem v Evropi in se deli na slalom in superveleslalom. Američani pa se bolj navdušujejo za FREE-STYLED, kjer vsa stvar poteka na t.i. HALF-PIPE-ih. To je nekakšna inačica rampe pri skateboardingu. Rampa je dolga cca. 200 metrov, na njej se izvajajo razni triki in akrobacije.

To bi bilo na kratko vse, kar je potrebno vedeti o tem športu.

Snowboard scena v Sloveniji:

V našo mlado državo je ta šport prišel z zamudo, no ja, razen redkih posameznikov, ki smo jih že pred nekaj leti radovedno opazovali, kajti naše, na tradicionalno smučanje vajeno oko, se ni moglo privaditi na BOARDARJE, ki so bili več ali manj na zadnji plati, radovednežem pa razlagali, da je to SNOWBOARDING.

A v zadnjih treh letih se je ogromno spremenilo:

Leto:

- 1990/91 Organiziranih je bilo 5 tekem, ki so se odvijale v Kranjski gori.
- 1991/92 Organizira se pokal SKI OPEN, kjer je bilo veliko tekem, zraven pa se odvija državno prvenstvo. V TEM LETU SNOWBOARD SCENA ZAŽIVI, in klubi rastejo kot gobe po dežju. Število rekreativnih tekmovalcev se je gibalo okoli 130.
- 1992/93 SLOVENSKA SNOWBOARD ZVEZA uvede licence, to so nekakšne dovolilnice za nastope na tekmah. Za to sezono je pri nas organiziranih kar 27 tekem, kar pomeni vsak snežni weekend. Zraven pa se mislimo tekmovalci udeležiti še tekme AVSTRIJSKEGA in pa SVETOVNEGA prvenstva.

Scena na Gimnaziji Ledina:

Ne boste verjeli, tudi na naši šoli so boarderji. S tem se ukvarjajo predvsem učenci tretjih in četrtih letnikov, med katerimi nerkateri boardajo že tretje ali pa celo že četrto leto. Naštel bom nekaj teh učencev, ki si jih velja zapomniti:

- LUKA DOMICELJ (BURTON); zaenkrat se ni udeležil še nobene tekme, a upam se bo to sezono. Drugače pa boarda odlično in jasno, najde se ga na KRVAVCU! Je član SNURFCLUBA, o tem klubu vam bom razložil kasneje.
- MATEJ PAJK (SANTA CRUZ); enako kot Luka se je brez uvrstitev vendor pa mu je uspelo dobiti svojo izbranko, da je stopila na board. SREČNO MATEJ in MATEJA! Tudi on se zadržuje na KRVAVCU in je član SNURFCLUBA. In mislim, da je perspektiven SNOWBOARDER.
- MANCA BIZJAK (NIDECKER); enako kot Mateja preprosto SUPER!

Zgoraj navedene osebe so verjetno le nekatere, ki se ukvarjajo s tem zanimivim športom. Prepričan sem, da jih je na naši šoli še več! Zato se vsem ostalim SNOWBOARDERJEM te šole opravičujem, ker jih nisem objavil in jih prosim naj mi dajo svoje podatke, ki bi jih objavil v naslednji številki MLADIKE.

NA ŠOLI STA TUDI DVA AKTIVNA TEKMOVALCA, KI STA ŽE RANGIRANA. TO STA:

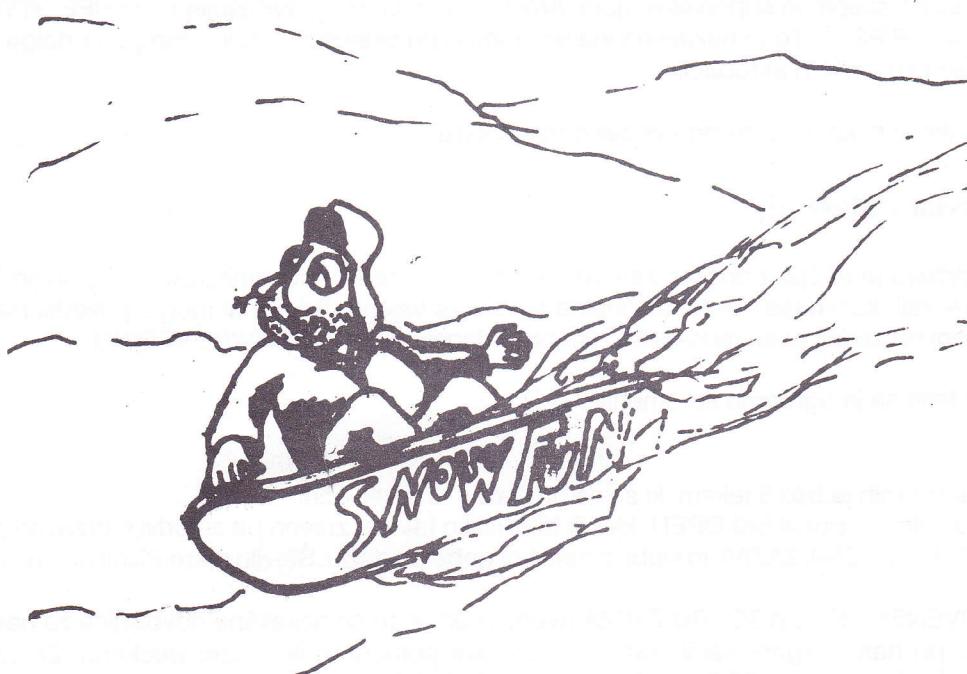
- JAKA IVANC (SANTA CRUZ); ukvarja se z FREE - STYLOM in tudi na tem področju dobiva odlične rezultate pri nas in v tujini. Sicer pa o rezultatih kaj več v naslednji številki.
- VASJA POTOČNIK (BURTON); aktivno se ukvarja predvsem z FREE- STYLOM in ima podobne možnosti kot Jaka. Lansko sezono je sodeloval na vseh slalomih in superveleslalomih. S svojimi uspešnimi rezultati si je priboril še B licenco za RACE. Tako bo lahko tekmoval na vseh letošnjih RACE tekma.

ŠE DVE BESEDI O OPREMI ZA SNOWBOARDERJE:

Opremo ste si lahko ogledali že na letošnjem SKI EXPO sejmu. Če to še niste storili, kar hitro pot pod noge v najbližjo trgovino s tovrstno opremo. V bližini naše šole je kar nekaj trgovin založenih s snowboardi. Omenim lahko trgovino Obsesjon, kjer ima SNURF klub svojo informacijsko tablo z razporedom tekem.

Torej uživači, avanturisti, zabavljači in tisti, ki se ne bojite modrih komolcev in kolen - kupite si snowboard. Toda, tako kot povsod tudi tukaj velja: No money, no fun!!!

Vasko

MLADICA

ZABAVNO – INFORMATIVNE STRANI

CIVILNA ZAŠČITA

Vsi vemo, kako nerodno je, ko nekdo v zaprtem prostoru mastno "prdne" in mu zaradi vlijudnosti ne upamo ugovarjati. Raje kot to se delamo, kot da nas srbi nos, v resnici pa si tiščimo nosnice.

Naj vam ne bo nerodno. Ravnajte se po nasvetih civilne zaščite, kajti le tako lahko rešite življenje sebi in ostalim.

COLUMNS(2), DIMENSION(IN), HGUTTER(.0555), VGUTTER(.0555), BOX(Z_DOUBLE), HGRID(Z_SINGLE), VGRID(Z_SINGLE), KEEP(OFF)

TABLE TEXT, TABLE TEXT

STOPNJA SMRADU IN POSLEDICE

(enota 1 Mega smrad/hektar), POSTOPKI IN NASVETI CIVILNE ZAŠČITE

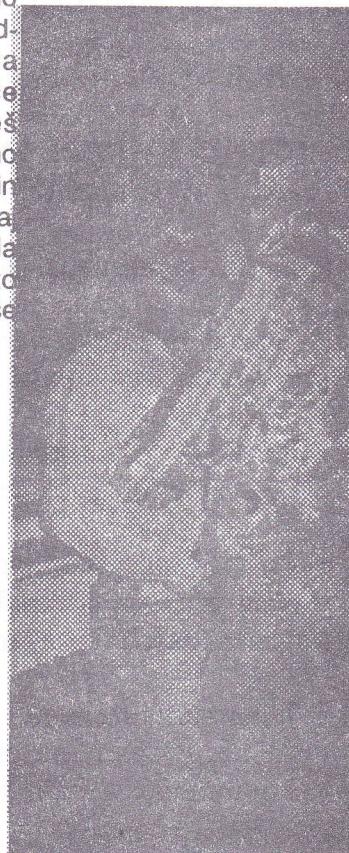
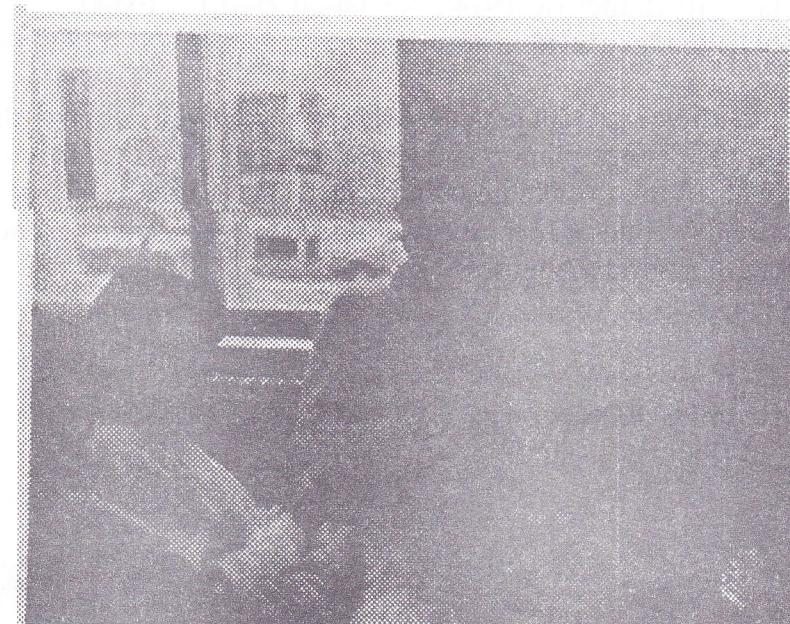
1. Smrad se ne zazna. (0.2Ms/ha); 1.Ukrepi niso potrebni.
2. Smrad se zazna, vendar se še prenaša. (5.24Ms/ha- ali manj) 2.Za nadaljnje preprečenje so priporočeni komentarji in grozila.
3. Smrad se težko prenaša, šibkejši se iz varnostnih razlogov umaknejo iz okuženega območja. (89.9 Ms/ha-ali manj) 3.Priporočljiva uporaba ščipalk ali robca, blagor prehlajenim z zamašenimi nosovi.
4. Po daljšem času dihanja na kontaminiranem območju so ugrožena življenja, možna vnetja nosnih sluznic pri starejših osebah in otrocih. (356.7 Ms/ha- ali manj) 4.Evakuacija obvezna. Območje je potrebno zaščititi pred morebitnimi radovedneži, ki jo utegnejo skupiti, in počakati, da se plin razkadi.
5. Dihanje ukuženega zraka maksimalno 10 minut je smrtno. Nosečnice so v nevarnosti, da rodijo mutante. Premer smrtonosnega območja je 10-18 metrov. (974.2 Ms/ha-ali manj), 5.Evakuacija in dekontaminacija sta obvezni, čim prej pokličite razkuževalno enoto na telefonsko št.:751-118 in 94.
- 6 Smrt nastopi v manj kot 1 minuti zaradi izsušitve in skrčenja pljuč. Morebitni preživelci dobijo dedne genetske poškodbe. Možnost, da se oblak strupenega plina začne širiti po deželi. (1741.2 Ms/ha-ali več), 6.Evakuacija je skoraj že nepotrebna, saj tako velike površine v manj kot 1 minuti ni možno „očistiti”. Okuženo območje je življensko neuporabno za 18 mesecev. Povzročitelj je obsojen na zločin nad civilnim prebivalstvom z 88 leti zapora + nagradni bonus.

by:Fon & Dečo

KAJ KEJ MED ODMORI?

Vsi so nestrpni, vsi čakajo še čisto malo...3...2...1..JURIŠ! Vrata razreda se odprejo in dijaki se vsujejo na hodnik. Pa sedaj? Kakor kdo: eni grejo na avtomat pit, drugi kopirat, tretji grejo frendu iz paralelke govor kakšna so bila vprašanja pri šolski, tisti vestni in pridni hitijo v drug class, da bi se pripravili za naslednjo uro, nekateri imajo posebne užitke in se silno radi tlatčijo v štacuni z žemljicami ali pa v Brezi, fazančki kot kure brez glave skačejo po šoli in iščejo „taprau klas”, na WC-jih, pred šolo in vrtcem (pa še kje drugje) se kadi, nekateri zagrizenci se trudijo izvleči iz minusa pri taroku, enih pa fotoaparat ne pusti pri miru. Skratka vse povsod je ogromno folka in ne moreš priti na drugi konec, ne da bi se trikrat zaletel v nekoga (bognedaj prfoksa) in vsaj enkrat zašel na nasprotni vozni pas, kjer te začnejo riniti v nasprotno smer. In če nisi dovelj spreten, prideš na cilj ravno ko zvoni konec od mora, tako da zamudiš uro (če ravno ne tolčeš dol), to pa je ravno 8. neopravičena in dobiš ukor. Pa naj kdo reče, da nismo mojstri, ko se v tej džungli še znajdemo!

by: FON

ZA VSAK POKLIC SE NAJDE VIC**DELAVSKI**

Dva delavca delata na cesti, en izkoplje luknjo, drugi pa jo zasuje I.T.D.!?! Mimoidoči se čudi: „A sta vidva čist bolana al kaj?“ „Ne,“ reče delavec, „bolan je un, ki bi moral notr postaviti znak.“

NATAKARSKI

Gost: „A imate žabje krake?“
Natakar: „Ne, tako hodim zaradi revme.“

MORNARSKI

Mornar ujame morskega psa. Ta pa ga lepo prosi: „Izпусти me, pa ti izpolnim eno željo!“ „Prav - rad bi ga imel do tal,“ si zaželi mornar. HAAAM inu morski pes odgrizne noge.

SUPERHEROJSKI

Mujo gre gledat Batmana. Strašno navdušen pride iz kina, zunaj pa zagleda nuno in se vrže nanjo BUM, TRAS, AU. KRC, ZDRIZ jo pretepe kokr se da in reče : „Loš ti je dan BETMEN!“

ŠOVINISTIČNI

En ful pameten tip pride k doktorju: „Doktor, znižajte mi inteligenčni kvocient. Jaz sem tako pameten, da se z drugimi sploh ne morem pogovarjat.“ Pa mu zniža. Drugi dan pa spet: „Nič ne pomaga, znižajte mi ga na navadno povprečje.“ OK! Naslednjič pa spet teži: „Še zmeri se ne morem pogovarjat, znižajte ga na 1/7 minimuma povprečja, da ga bo čist mal.“ „Ne bo šlo,“ pravi doktor „Zakaj?“ „Nevarnost je, da dobite menstruacijo.“

IN ŠE EN NEODVISEN

Šta imajo zajedničko plata i menstruacija:

- dobiješ jedan put mjesечно,
- potraje ti sedam dana,
- onda možeš da se jebeš.

by: Fon

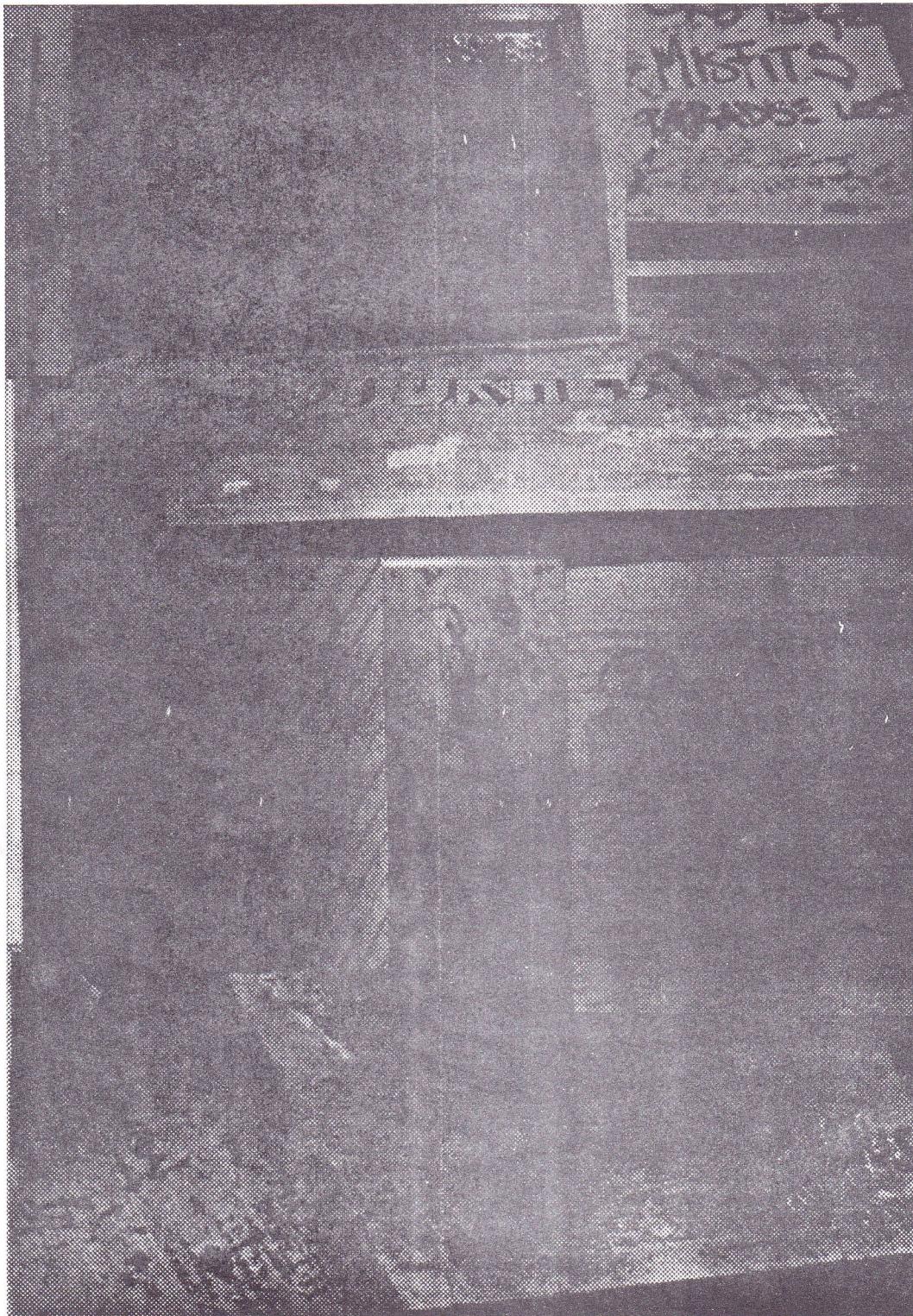

IZ ŠOLSKIH KLOPI IN STEN

Ker imam muskifibr v mezincu leve noge, si nisem dal opraviti s prepisovanjem grafitov iz šoskega inventarja, zato prilagam nekaj fotk vaših izdelkov. Sedaj pa lupe v roke in kar sami poiščite najboljši grafit!

Dokazni material si oglejte v spodnji fotozgodbi!

FON

MLADIKA

LONELY HEARTS SOCIETY

Pozdravljeni !

Vemo,da brez nas ne morete , a tako velikega odziva na naše vabilo nismo pričakovali. Zasuli ste nas z mnogokaterimi problemi in problemčki, katere vam bomo pomagali odpraviti. Ker je pisem preveč, prostora v Mladiki pa tako malo, bomo v eni številki objavili največ dve pismi.

Hi!

Imam zelo resen problem in zato prosim ,da mi pomagate. To je moje prvo leto na tej šoli in moram povedati, da se počutim zelo zgubljenega. V osnovni šoli sem bil zelo priljubljen in sem imel veliko prijateljev. Vsega tega pa letos ni več. Ne morem se vključiti v družbo, ne morem navezati stikov z vrstniki in tudi pri puncah sem nekako zgubil na ugledu. Skratka vse je v ...! Kaj naj naredim? Naj se prepišem na kakšno drugo šolo? Naj bom takšen kot sem ali naj bom takšen kot hočejo?

Pričakujanje na zadovoljiv odgovor

J. K.

Najprej je treba povedati, da nisi edini, ki ima probleme z zgubljenostjo med prvošolci. Boditi Ti in nihče drug! To je edino, kar ti lahko povem, in to je hkrati tudi vse, kar moraš vedeti.

Pozdravljeni!

Stara sem 16 let in imam probleme s starši. Sploh ne smem nikamor. Če pa me že pustijo, pa moram biti že ob devetih doma in to ob petkih! Probala sem se z njimi o tem pogovoriti pa me sploh ne upoštevajo. Ne samo to - enačijo me z mojo mlajšo sestro. Saj vem, da so v skrbeh zame, toda a moram zaradi tega jaz trpeti ?

M.

Nima smisla, da se o tem pogovarjaš s starši, ker te očitno niso pripravljeni poslušati. Probaj se pogovoriti s prijateljico. Vsekakor tvoji starši ne ravnajo pravilno, saj bi ti morali dati veliko več svobode. Vodilo naj ti bo: vztrajaj pri svojem, s časom bodo že spoznali, da si vredna zaupanja. Postavi ultimat!

LETNI HOROSKOP

OVEN 21.3.–20.4.

Planet: Mars

Element: ogenj

To obdobje je posebno ugodno za načrte in nove začetke. Razgibanost, navidezna naključja, nepričakovana srečanja lahko pomembno spremenijo vaše življenje. Za vas bodo letos cilji jasnejši, življenski pogoji pa na preizkušnji. Ne rešujte problemov s prestrogo discipliniranoščjo, skrbite za zdravje, umirjenost, dovolj spanja, fitness.

BIK 21.4.–20.5.

Planet: Venera

Element: zemlja

Leto vam obeta veliko veselja in radosti, optimizma in zabave. Pri izbiri priateljev bodite previdni. Način vašega razmišljanja se bo spremenil, naučili se boste potrjevati sebe in svoje življenje. Bodite previdni pri sprejemanju odločitev. Začnite se ukvarjati s športom.

DVOJČKA 21.5.–21.6.

Planet: Merkur

Element: zrak

Letos vas bosta spremljala ravnovesje in dobra volja ter usvarjalnost v odnosu z drugimi. Izkoristite čas za spremembe, aktivnosti. Ne pretiravajte z delom, poglobite se vase. Negovali boste prijateljstva. Temeljito obdelajte dogodke iz preteklosti. V sebi boste odkrili nove zmožnosti, tudi neprijetne lastnosti, kar vam bo izhodišče, da se spremenite.

RAK 22.6.–22.7.

Planet: Mesec

Element: voda

Popolnoma mirno in z zaupanjem greste lahko v novo leto, a brez pretiravanja, samodokazovanja in prevelikih čustvenih reakcij. Ne bo vam dolgčas. Nagibate se k temu, da povsod priskočite na pomoč, pri čemer zanemarjate lastne potrebe. Začasne zvezze nimajo veliko možnosti.

LEV 23.7.–23.8.

Planet: Sonce

Element: ogenj

V tem letu si lahko po mili volji privoščite vse: razvoj, zabavo, sprostitev. Pri svojih ambicijah ne zanemarite vsakodnevnih nalog. Z malo več skromnosti in senzibilnosti se izognete prepirov. Naredite več za zdravje. Brez discipline in samokontrole ne bo šlo.

DEVICA 24.8.–23.9.

Planet: Merkur

Element: zemlja

Motiv bodo novi cilji, spremembe globoke, nastanek nečesa novega- v stiku z novimi ljudmi, z življenjem, s samim seboj. Srečanja z ljudmi lahko sprožijo spremembe, možne so lahko nenavadne zvezze. Glavobol zaradi preobremenjenosti lahko ozdravi zdrava prehrana, gimnastika, ples.

TEHTNICA 24.9.–23.10.

Planet: Venera

Element: zrak

Našli boste sami sebe, izkoristili lastne možnosti za notranjo rast, mogoče celo odkrili umetniško žilico v sebi. Vaša kreativnost bo močnejša, tudi sposobnost uživanja. Težave s telesno težo rešujete z rednim fitnessom. Leto bo še posebej ugodno za nove ljubezenske zvezze.

ŠKORPIJON 24.10.–22.11.

Planet: Pluton

Element: voda

Odročnejši in trdnejši boste sedaj premagali prepreke in zavore v življenju. Naj vas ne zavede zunanjji videz, ne živite površinsko. Prepustite se umetnosti. V partnerstvu boste našli novo vlogo in pomen, možnost ponovnega in močnejšega zbljanja. Izogibajte se prenaglijenim odločitvam.

STRELEC 23.11.–21.12.

Planet: Jupiter

Element: ogenj

Leto bo pretežno veselo, sem in tja se napovedujejo spremembe. V življenju iščete več smisla, želite se predati hobijem. Gradite na zaupanju, izogibajte se stresu. Razbremenili se boste s športom in zdravo prehrano. Bodite odločni in trdni v uveljavljanju proti drugim, zanašajte se na lastne moči.

KOZOROG 22.12.–20.1.

Planet: Saturn

Element: zemlja

To leto prinaša za vas intenzivne notranje in zunanje spremembe. Hudi časi za partnerstvo, prikriti konflikti bodo prišli na dan, zato bodite pripravljeni na kompromise in zadržanost. Vztrajajte pri spremembah, ki bodo poživile odnos v dvoje. Bolj se posvetite svojemu telesu.

VODNAR 21.1.–19.2.

Planet: Uran

Element: zrak

Vaša glavna naloga je znebiti se pritiskov in osebnih omejitv. To je pomembno tudi za ohranitev vašega partnerstva. Glejte stvari takšne, kot so, z vsemi posledicami, usmerite se na bistvo, dajte življenju novo vsebino. Vsaka nezmernost-pri delu, kajenju ali športu se vam bo maščevala.

RIBI 20.2.–20.3.

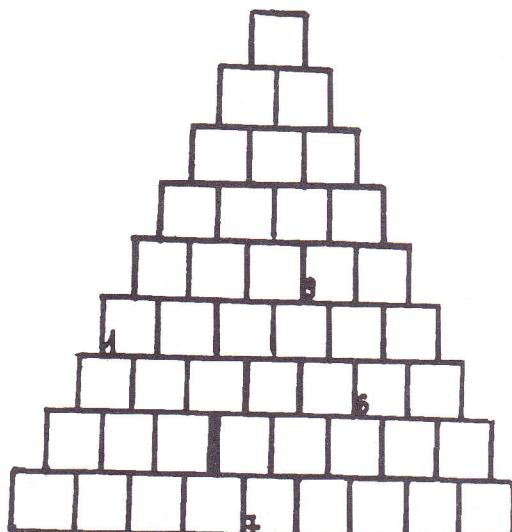
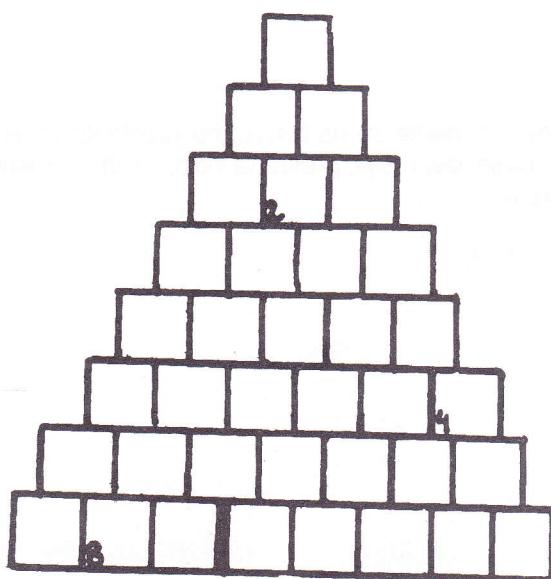
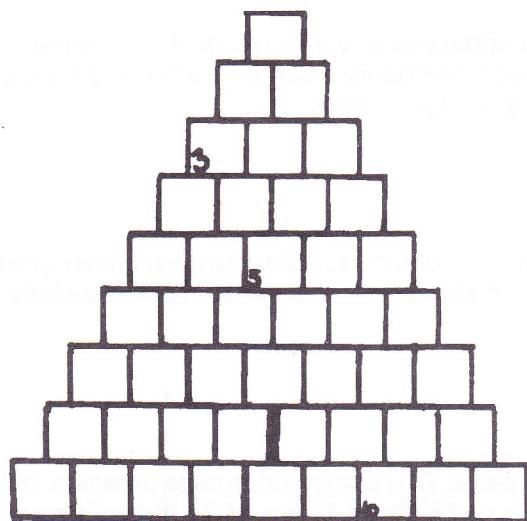
Planet: Neptun

Element: voda

Ne izgubite se v svetu fantazije, ki vodi v razočaranje. Usmerite se na bistvo, ne razglabljajte, pojrite v družbo, negujte prijateljstva. Lahko se pojavijo zdravstvene motnje, depresije, pretirana skrb, strah. Sprostite agresivnost z gibanjem. Izogibajte se očitkom, raje prisluhnите drugim.

B.H.

KRIŽANKA

1	2	3	4		5	4		6	7	8	2		9	10	C		9	7		6	4	3
---	---	---	---	--	---	---	--	---	---	---	---	--	---	----	---	--	---	---	--	---	---	---

I. Piramida:

- 1) Rimska številka 1
- 2) Kemijski simbol za titan
- 3) Prazgodovinska pripoved
- 4) Čas po angleško
- 5) Radikal metana
- 6) Žensko ime
- 7) Mala metla
- 8) Deli obraza / Nasprotje svetlobe
- 9) Znana tuja skupina

II. Piramida:

- 1) 18. črka abecede
- 2) 100m
- 3) Potočna žival
- 4) Zgornja okončina
- 5) "Step" (angl.)
- 6) Polje na Krasu je ... polje
- 7) Pokrajina v Sloveniji
- 8) Slavilna pesem / Slov. mesto z jedrsko el.

III. Piramida:

- 1) Kem. simbol za žveplo
- 2) Vrhunski športnik
- 3) Izrastek na glavi
- 4) Produkt mase in pospeška (fiz.)
- 5) Tekoči izloček iz ust
- 6) Znameniti, popularni (npr. pevci, športniki)
- 7) "Titles" (angl.)
- 8) Največji ptič tekač / Koščičast moder sadež
- 9) Naša domovina

Navodilo za reševanje:

Najprej reši 3 „piramide“, nato označena polja prenesite v spodnjo vrstico, in dobili/a boš tako resničen (Sokratov) izrek o znanju!

„Piramido“ rešuješ tako, da v vsaki vrstici črkam dodaš novo črko in jih premešaš, da dobiš novo besedo (npr.: R→ BR→ BAR→ RIBA,...).

37.014.77

MLADIKA

MLADIKA : glasilo...

izposojni rok S14 dni

L30250 Knjižnica Gimnazije Ledina